உ

॥ दत्तलहरि ॥

தத்தலஹரி

(ஸனாதன மஹரிஷியால் செய்யப்பட்டது)

ப்ரும்மஸ்ரீ ஆங்கரை
ரங்கஸ்வாமி சாஸ்திரிகள் அவர்களால்
பதவுரையுடன் தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு

"ஸ்ரீகாசி ஸ்ரீமத் பரமஹம்ஸ பரிவ்ராஜகாசார்யவர்ய
ஹரிஹரானந்த அவதூத ஸ்வாமிகள் அவர்களின்
சிஷ்யராகிய"

ஸ்ரீ ராமானந்த பரமேந்திர ஸ்வாமிகள்
அவர்களால் வெளியிடப்பட்டது,

ஸ்ரீ ஜனார்தன பிரிண்டிங் ஒர்க்ஸ் லிமிடெட்,
டவுன்ஹைஸ்கூல் ரோடு,
கும்பகோணம்.

1950

தத்தாத்ரேய யந்தர பாதுகா ப்ரதிஷ்டை வெளியீடு—1

டிஸம்பர் 1950

Sri Dattatreya Guru

|| ओम् ||

ஸ்ரீ தத்த குருவே நம

முகவுரை

ஸ்ரீ காந்தனான பகவான் உலகத்தில் அதர்மம் மேலிட்டு தர்மம் வாட்டமுறுங்காலத்தில் ஸாதுக்களை ரக்ஷித்து, துஷ்டர்களை சிக்ஷிக்கவேண்டி அவ்வப்பொழுது ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணாதி ரூபியாக அவதரித்து உலகு முய்யப்பித்துள்ளார். அவ்வித அவதாரங்களுள் ஸ்ரீ தத்தா என்ற அவதாரம் மிகப் புனிதமானது. இது யோக சக்தியையும், ஞான சக்தியையும் பிரதானமாக உடையது சிலவை ஞானசக்தி மாத்திரம் பிரதானமானவை—வ்யாஸாத்யவதாரம் சிலவை கிரியா சக்தி மாத்திரம் பிரதானமானவை—ஸ்ரீ ராமாத்யவதாரம். இது அநேக விதத்தில் உலகத்தை ரக்ஷித்துளது அத்திரி மகரிஷிக்கு அநஸூயையினிடம் அவதரித்து தத்தாத்திரேயா எனத் திருப்பெயர் பூண்டார். இவரது கிருபையின் பிரவாகத்தை அளிக்கவல்ல ஸ்துதியே "தத்தலஹரீ"யாகும். தாபத்ரயத்தினால் பீடிக்கப்படும் ஜனங்களுக்குத் தாபநிவாரணத்திற்காகச் சுலபமாகப் பாராயணம் செய்யும் வண்ணம் நல்ல விருத்தத்தில் ஆத்ம புஷ்டியும், பொருட் சுவையும் கூடி "தளாதனர்" என்ற ஓர் மகர்ஷியால் இயற்றப்பட்டு, பாரத வர்ஷம் முழுவதும் பிரசாரத்திலிருந்து வருகிறது. அப்பெருமைவாய்ந்த ஸ்துதியை ஆதராநுஸந்தானத்துடன் பாராயணம் செய்வதே சிலாக்கியமாதலால், ஸம்ஸ்கிருதப் பயிற்சி பூர்ணமா இல்லாதாரனையோருக்கும் எளிதில் ஆத்மபோதம் உண்டாகுமாறு தமிழில் மொழிபெயர்த்து வெளியிடவேண்டுமென்ற நோக்கத்துடன் ஸ்ரீ காசி ஸ்ரீமத் பரமஹம்ஸ பரிவ்ராஜகாசார்யவர்ய ஹரிஹரானந்த அவதூத

ஸ்வாமிகளின் சிஷ்யரான ஸ்ரீ ராமானந்தபிரும்மேந்திர ஸ்வாமிகள் அவர்கள் பிரேரேபித்ததின் பேரில் அவர்களுடைய சிரமேற்கொண்டு, யானும் அத்திரிவம்சத்தில் பிறந்த ஆத்திரேயனென்பதுபற்றி இது ஒரு தெய்வத்திருவருளேயெனக்கருதி என் புத்திக்கெட்டியவரை அத்திருத்தொண்டை ஆற்றினேன். கூடிய சீக்கிரம் ஸ்ரீ தத்தகுருவின் பிரபாவம் என்ற புத்தகமும் வெளியிட உத்தேசித்திருக்கிறது. அதில் பதினெண் புராணங்களிலும் ஆங்காங்கு விஸ்தரித்துள்ள ஸ்ரீ தத்தாத்ரேயரின் மகிமையை ஒருங்கே திரட்டி வெளியிடப்படும். அவதாரங்களுள் சிறந்தது ஸ்ரீ தத்தகுருவின் அவதாரமேயாகும். ஏனெனில் குருவின் மகிமை அளவிடக் கூடியதோ? 'கு' இருட்டு, 'ரு' நிவிருத்தியென அஞ்ஞான இருளை நீக்குவார். குருவின்றி எதுவுமியலாததே

" गुरोरनुग्रहादेव पुमान् पूर्णः प्रजायते "

என்று குரு கிருபையால்தான் மனிதன் பூரணன் என்றுளது, தக்ஷிணாமூர்த்தி குரு தேவதையாகவே இருந்து ஸனகாதிகளுக்கு உபதேசித்தருளினார். தத்தகுரு மனித வடிவாக வந்து ஸகல உலகங்களையும் உஜ்ஜீவித்தார்

" आचार्यवान् पुरुषो वेद । आचार्याद्धैव विद्या विदिता साधिष्ठं प्रापत् "

என்றும் உபநிஷத்துக்களில் ஆசாரியன் மூலமாகவே வித்தை மேன்மையடையும் என்று உளது.

" यस्य देवे परा भक्तिः यथा देवे तथा गुरौ । तस्यैते कथिताह्यर्थाः प्रकाशन्ते महात्मनः । "

என்றும் குரு பக்தியுள்ளவருக்கே உபதேச விஷயங்கள் புரியும் என்கிறது. ஏகலைவன் முதலானோர் குரு பிம்பத்தை

Brahmasri Angarai

RENGASWAMY SASTRIGAL

லைத்து பூஜித்து கடைத்தேறினதாக பாரதம் கூறுகின்றது. ஆதலால் குரு ரூபமாக அவதரித்த ஸ்ரீ தத்தரின் குணங்களை அனுசந்தானம்செய்து ஸ்தோத்திர பாராயணம்செய்து கிருதார்த்தர்களாகவேணுமாறு பிரார்த்திக்கிறோம்.

சேந்தமங்கலம் ஸ்ரீமத் பரமஹம்ஸ பரிவ்ராஜகாசார்ய வர்ய ஸ்வயம்பிரகாச பிருமேந்திர அவதூத ஸ்வாமிகளும், இக்கிரந்தத்தின் மொழிபெயர்ப்பை வெளியிடவேண்டி யிருந்த ஆவலுள்ளவர்களாயிருந்ததாகத் தெரியவருகிறது. மேற்படி காரியத்தை ஸ்ரீ ராமாநந்த பிருமேந்திர ஸ்வாமி கள் மூலம் பூர்த்தியடைந்ததில் நிரம்ப சந்தோஷிக்கிறோம்.

கும்பகோணம்,
28—11—50.

ஆங்கரை ரெங்கசாமி சாஸ்திரிகள்.

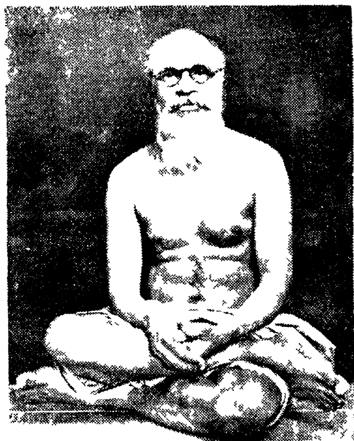
N B ஷை சேந்தமங்கலம் ஸ்வயம்பிரகாச ஸ்வாமிகள் அவர்களின் போட்டோ பிளாக் தக்க சமயத்தில் கிடைக்காமலிருந்ததால் அடுத்த பதிப்பில் சேர்க்கப்படும்.

ஸ்ரீ ராமாநந்த பிரும்மேந்திர ஸ்வாமிகள்.

Sri Paramahamsa Hariharananda
Avadoota Swamiji

Sri Ramananda Brahmendra Swamiji

உ

ஸ்ரீ ராமஜெயம்

॥ श्री गुरुभ्यो नमः ॥

॥ श्री दत्तलहरी द्राविडानुवादसहिता ॥

विभुर्नित्यानन्दः श्रुतिगणशिरोवेद्य महिमा
यतो जन्माद्यस्य प्रभवति स माया गुणवतः ।
सदाधारः सत्यो जयति पुरुषार्थैक फलदः
सदा दत्तात्रेयो विहरति मुदा ज्ञानलहरिः । १

विभुः ஸர்வ வல்லமையுள்ளவரும், नित्यानन्दः நித்தியானந்த ஸ்வரூபியும், श्रुतिगण शिरो वेद्य महिमा உபநிஷத்துக்களின் ஸமூகத்தினால் அறியத்தகுந்த மஹிமையை உடையவராயும், सदा धारः உண்மையான ஆதாரமாயும், सत्यः முக்காலத்திலுமுள்ளவராயும், पुरुषार्थैक फलदः புருஷார்த்தங்களை அளிப்பவரும், सदा எப்பொழுதும், ज्ञानलहरिः ஞான பிரவாஹமாயுமிருக்கிற, सः அப்பேர்பட்ட, दत्तात्रेयः தத்தாத்ரேய முனிவர், मुदा ஸந்தோஷத்தோடு, जयति பிரகாசிக்கிறார். विहरति கிரீடிக்கவும் செய்கிறார். माया गुणवतः மாயை என்ற உபாதியுடன் கூடின, यतः எந்த பிரும்மத்தினிடமிருந்து, अस्य இவ்வுலகத்தினுடைய, जन्मादि ஸ்ருஷ்டி ஸ்திதி ஸம்ஹாரங்கள், प्रभवति ஏற்படுகிறதோ

மாயோபாதிகரான எந்தத்த ஸ்வரூபரான பிரமத்திடமிருந்து உலகமனைத்தும் உண்டாகிறதோ அதிலேயே இருந்து லயிக்கிறதோ அத்தன்மையுள்ள ஆனந்த ஸ்வரூபமான ஸகல புருஷார்த்தங்களையும அளிக்கவல்ல ஞானவடிவமான ஸ்ரீ தத்தாத்ரேய குரு மேன்மையுடன் விளங்குகிறாரென்பதாம.

हरीश ब्रह्माणः पद कमल पूजां विदधतो
जगद्रक्षा शिक्षा जनन करणे तेह्यधि कृताः ।
अभूवन्निन्द्राद्या हरिदधिपतां देवमुनयः
परं तत्त्वं प्रापुः शशिदिनकरौ ज्योतिरमलम् ॥ २

हरीश ब्रह्माणः விஷ்ணு, சிவன் பிரமமா இவாகள், ते உமமுடைய, पदकमल पूजां திருவடித் தாமரையின் பூசையை, विदधतः செய்துகொண்டு, जगद्रक्षा।शिक्षा जनन करणे உலகத்தை காத்தல், அழித்தல், படைத்தல என்ற காாயங்களில், अधिकृताः நியமிககப்பட்டுள்ளவர்களாக, अभूवन् ஆனார்கள். इन्द्राद्याः இந்திரன் முதலானவர்களும, हरिदधिपता திக்பாலர்களாய் இருத்தலை, प्रापुः அடைந்தார்கள் देवमुनयः தேவ ரிஷிகளா परं तत्वं பரமபொருளை, प्रापुः அடைநதார்கள், शशि दिनकरौ சநதிர சூரியர்கள், अमल நிர்மலமான, ज्योतिः பரகாசத்தை, प्रापतुः அடைநதார்கள்.

ஏ பிரபுவே உமது சரண கமல பூசையின் மகிமையினாலேயே திரிமூர்த்திகள் தத்தம அதிகாரத்தையும. லோகபாலர்கள் தமதம பதவியையும் ரிஷிகள் பிருமம ஞானத்தை

யும சந்திர சூரியர்கள் பேரொளியையும பெறறனர் என்ப தாம.

परं ज्योतिर्मूर्तेस्तव रुचिर तेजः करलवात्
जगद्व्याप्येदानीं तपन शशि ताराहुतभुजः ।
महा तेजः पुञ्जाः सकल जगदाराध्य चरिताः
चरन्त्येवं लोकान् नतजनमनोऽभीष्टफलदाः ॥ ३

परं ज्योतिर्मूर्तेः பரவொளி வடிவமான, तव உமமுடைய रुचिर तेजः करलवात् அழகான தேஜஸ்ஸின் கிரணத்தின் லேசத்தால, तपन शशि तारा हुतभुजः சூரியன், சந்திரன் நக்ஷத்திரங்கள அகனி இவர்கள, जगत् உலகத்தை, व्याप्य வியாபித்துககொண்டு, महा तेजः पुञ्जाः மிகுநத தேஜஸ் குவியலை உடையவாகளாய் கொண்டு, सकल जगदाराध्य चरिताः எலலா உலகத்தாலும, பூஜிக்கத் தகுந்த பெருமையுடைய வாகளாய், नत जनमनोऽभीष्ट फलदाः நமஸ்கரிககும ஜனங்க ளின் மனோரதத்தை யளிபபவர்கள், एवं இப்படி, लोकान् உலகங்களை, चरन्ति சுற்றி வருகிறார்கள்.

உலகத்தில் சநதிரன் சூரியன் நக்ஷத்திரங்கள் முதலான ஒளியுள்ளன யாவும தேஜோமூாத்தி லேசத்தை உமது அருளால் அடையப்பெற்று மூவுலகத்தாலும போற்றப்படும மகிமையையும வணங்குபவர்களுக்கு வரன் அளிக்கும் தன்மையையும அடைந்து பிரகாசிக்கிறார்கள். எ—து

भवन्मायारूपं जगदखिलजीवात्मकमिदं
भवद्रूपं प्राहुः निखिल निगमान्तश्रुतिचयाः ।
त्वया सृष्टं चादौ हृतमवितमेतत्तदधुना
प्रभावं ते वेत्तुंप्रभवति जनः कोऽवनि तले ॥ ४

अखिल जीवात्मकम् *ஸமஸ்தஜீவ வடிவமான,* भवन्माया रूपं *உமது மாயையில் தோன்றுகிற,* इदं जगत *இவ்வுலகத்தை,* निखिल निगमान्त *ஸமஸ்த வேதாந்த,* श्रुति चयाः *வாக்கிய சமூகங்களும,* भवद्रूपं *உமது ஸ்வரூபமாகவே,* प्राहुः *உரைக்கின்றன,* आदौ *பூர்வத்தில்,* त्वया *உமமாலேயே,* सृष्टं *சிருஷ்டிக்கப்பட்டது,* अवितं *ரக்ஷிக்கப்பட்டது,* हृतं *ஸமஹரிக்கப்பட்டு வருகிறது.* अधुना *இப்பொழுது,* ते *உமமுடைய,* प्रभावं *மகிமையை,* वेत्तुं *அறிவதற்கு,* अवनि तले *பூதலத்தில்,* कः *யார் தான்,* प्रभवति *ஸமர்த்தனவான்.*

ஈசுவரனிடம தோன்றும மாயையினுல் உலகம நானுவிதமாக உற்பத்தியடைகின்றது அது கொண்டே உம்மிடமிருந்து உத்பவித்ததாகக் கூறுவன உபநிஷத்துக்கள் ஸகல ஜகத்துக்கும சிருஷ்டி ஸ்திதி சங்காரங்களுக்கு ஹேதுவான உமது மகிமையை அறிய யாரால் இயலும்.

कृपासिन्धो तावज्जनुर जननस्थाप्यकथि ते
जगद्रक्षा दीक्षा भवति खलु नोचे त्कथमिदम् ।
अनीहस्थाकर्तुंस्तव जगति कर्मोपकृतये
प्रमाणी कर्तुं वा स्वकृत निगमार्थानितिमतिः ॥ ५

हे कृपासिन्धो ஓ கருணைக்கடலே, अजननस्य ஜன்மமில்லாத, ते உமக்கு, जनुः ஜன்மமானது, अकथि சொல்லப்பட்டது, (तत्) அது, जगद्रक्षादीक्षा खलु ஜகத்தை காக்கும் விரதமல்லவா, नोचेत् இல்லாவிடில், इदं இது, कथं எவ்வாறு பொருந்தும், अनीहस्य ஆசையில்லாதவரும், अकर्तुः கர்த்திருத்வமில்லாமலுமிருக்கிற, तव உமக்கு, कस्य யாருடைய, उपकृतये உபகாரத்தின் பொருட்டு, इदं कर्म இந்த கருமம் தகுந்தது, स्वकृतनिगमार्थान् தன்னால் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட வேதாந்தங்களின் அர்த்தங்களை, प्रमाणी कर्तुम् அனுஷ்டானமாக செய்யும் பொருட்டு, इति என்று, मे என்னுடைய, मतिः எண்ணம்.

ஜன்மமில்லாத நீர் அவதரிப்பதும் ஆசையற்ற நீர் கருமங்களை செய்வதும் வேதங்களை ப்ரமாணங்களாக ஆக்க கருதியேயாம் என்று எனது தீர்மானம்.

महाविद्यारूपे भगवति निबद्धत्व मुचितं
हृदा वाचाऽगम्येपरमपि विमुह्यन्ति कवयः ।
अविद्यातीतः किं यदि गुण विहीनोपि गुणवान्
अविद्यायुक्तोऽयं त्विति वदति मायामुषितधीः ॥ ६

महाविद्या रूपे அகண்ட ஞான ரூபமான, भगवति ஷாட்குண்ய பரிபூரணமான, हृदा மனதாலும், वाचा வாக்காலும், अगम्ये அறிய முடியாதவருமான (உமமிடத்தில்), निबद्धत्वं பந்தமுடைமை, उचितं தகுமா, कवयः மேதாவிகளும், परं மிகவும், विमुह्यन्ति பிரமிக்கின்றார்கள், अविद्यातीतः அவித்யை

நீங்கியவனு, अविद्यायुक्तः அவித்யையுள்ளவனு, गुणविहीनः குணமற்றவனு, गुणवान् किं குணமுள்ளவனு, इति இமமாதிரி யாக, मायामुषितधीः மாயையால் அபகரிக்கப்பட்ட புத்தியை உடையவனுக, वदति சொல்லுகிறுன்.

ஞானஸ்வரூபியான உமமிடம பந்தம ஏறபடுவதறகு ஹேது இல்லை என்றுலும மனதுக்கும வாக்குக்கும் எட்டாத உம விஷயத்தில் மேதாவிகளும மயங்குகின்றுர்கள் எவ்வாறெனில் அவித்யாதீதன் என சிலரும் அவித்யாயுகத்தன் என சிலரும நிர்குணனென்று சிலரும ஸகுணனென்று பலரும மாயாபலத்தினுல் பேசுகின்றுர்கள்.

भवानादौ यादो नर मृग खगाश्वादिक तनू
विधत्ते लोकानामवन कृति हेतोरनुयुगम् ।
विशुद्धस्त्वं लीला नरवपुरिदानीमटसि गां
पवित्रीकर्तुं वा परिजन निवासाङ्गणतलम् ॥ ७

भवान् நீர், आदौ முதலில், लोकानां உலகங்களுடைய, अवनकृति हेतोः ரக்ஷணம செய்வதின் நிமித்தம, अनुयुगं யுகங்கள் தோறும, यादोनर मृगखगाश्वादिक तनूः கூர்ம, நர சிமம, ஹமஸ, மத்ஸ்ய, ஹயகரீவ முதலிய அவதாரங்களை, विधत्ते எடுக்கின்றீர், विशुद्धः மிகவும பரிசுத்தமான, त्वं நீர், इदानी இப்பொழுது, परिजन निवासाङ्गणतलम् பகதர்களின் வாஸஸ்தானமான, गां பூமியை, पवित्रीकर्तुं பரிசுத்தம செய்யும பொருட்டு, लीला नर वपुः லீலாத்தமான மனித வடிவத்துடன், अटसि ஸஞ்சரிக்கிறீர்.

ஓ பகவானே முந்திய யுகங்களில ராவணுதிவதம செய்து ஸாதுஸம ரக்ஷணத்திற்காக ராம கிருஷ்ணுதி அவதாரம செய்து உலகத்தை காத்திர. தறபோது உமது பக்தர்கள் வசிககும பூதலததைப் பரிசுத்தி செய்யவே ஞான சக்தியுடன் அவதரித்து உலகில உலாவுகிறீர்.

जगद्रक्षार्थं वा विचरसि जगत्यात्म जनता-
परित्राणायाद्यः परम पुरुषोऽगम्य चरितः ।
मृषालोको लोको वदति मनुजत्वं तदधुना
यथा श्रीकृष्ण त्वां यदुषु ब्रुवते मूढ मतयः ॥ ८

अथवा அல்லது, आद्यः முதல்வனாயும, अगम्य चरितः அறிய முடியாத சரித்திரமுடையவனுயும, परमपुरुषः பரம புருஷனுயுமுள்ள நீர், जगद्रक्षार्थं உலகத்தை கார்க்கவும, आत्म जनता परित्राणाय தன் பக்தர்களை ரக்ஷிககவும (அவதரித்துள்ளீர், मृषालोकः பொய்யான ஞானமுள்ள, लोकः உலகம, यदुषु யது குலத்தில், श्री कृष्णं கிருஷ்ண பகவானை मूढमतयः மாத புத்தியுள்ளவர்கள், यथा எப்படி, मनुजं மனிதனுக, ब्रुवते சொலவாாகளோ, तथा அப்படியே, अधुना இபபொழுது, त्वां (मनुजं) உமமை (மனிதனுகவே,) वदति சொல்லுகின்றது.

உலகத்தையும உலகத்திலுள்ள பக்தர்களையும ரக்ஷிக்க வேண்டி அவதரித்த ஸ்ரீ கிருஷ்ணனை யதுக்கள் ஸாதாரண இடையனென்று நினைத்தது போல உமமை ஸாதாரண மனிதனுகவே மூடாகள் நினைத்து வருகிறார்கள்.

महा योगाधी शैरविदित महायोग चतुरं
कथं जानन्ति त्वां कुटिल मतयो मादृश जनाः ।
तथापि त्वां जाने तव पद युगाम्भोज भजनान्न-
चेत्त्वत्पादाब्ज स्मृति विषयवाणी कथमभूत् ॥९

महायोगाधीशैः பெரிய யோகீசுவரர்களாலும், अविदित महायोग चतुरं त्वां அறியப்படாத மகா யோகமுள்ளவரும், ஸமர்த்தருமான உம்மை, कुटिल मतयः வக்ர புத்தியுள்ள मादृश जनाः என் போன்றவர்கள், कथं जानन्ति எவ்வாறு அறிவார்கள், तथापि அப்படியிருந்தும், तव உம்முடைய, पदांभोज भजनं जाने சரணாவிந்த ஸேவையை அறிந்துள்ளேன் न चेत इल्லாவிடில், त्वत्पादाब्जस्मृति विषयवाणी உமது பாதாரவிந்த ஸ்மரண விஷயமான வாக்கானது, कथं எப்படி, अभूत (எனக்கு) உதித்தது.

யோகீசுவரர்களாலும் அறியமுடியாத உமது மஹிமையை உமது சரண கமல ஸேவையால் அறிந்து கொண்டேன். ஆகையினால் தைரியமாக உம்மைத் துதிக்க முன் வந்தேன்.

अपारे संसारे सुतहित कलत्रादि भरणा-
द्यपाधौ मग्नास्तत्तरण करणोपाय रहिताः ।
पतन्ति त्वत्पादाम्बुज युगल सेवासु विमुखा
नराः पापात्मानः प्रवर निरये शोक निलये ॥ १०

त्वत्पादाम्बुज युगल सेवासु உமது திருவடித் தாமரையின் ஸேவையில் பராமுகரான, पापात्मानः பாப மனதுள்ள, नराः

மனிதர்கள், अपारे கரையில்லாத, सुतहितकलत्रादिभरणाद्युपाधौ புத்ர, மித்ர களத்திரர்களின் போஷணம முதலான உபாதியையுடைய, संसारे ஸமஸார ஸாகரத்தில், तन्तरणकरणोपायरहिताः அதை தாண்டுவதறகு வேணடிய உபாயமறறவர்களாய், शोकनिलये துக்கத்திறகு இருப்பிடமான, प्रवर निरये பெரிய நரகத்தில், पतन्ति விழுகின்றனா.

ஓ பகவானே உமது திருவடியை த்யானிக்காமல் பாவத்தையே புரிநது வரும ஜனங்கள் அந்தோ கொடிய நாகங்களில் வீழ்நது தவிக்கிறாகள். ஆகையால் உமது நாமஸ் மரணம முக்கியம.

सुधा सिन्धौ द्वीपे कनक कलिते कल्पक वने
वितानैर्मुक्ताढ्यै· नव मणिमये मण्डप वरे ।
अशेषैर्माणिक्यैः रवचित हरिपीठाब्ज कुहरे
हुताशारे ध्यायेत् तव परममूर्तिं निखिलदाम् ॥ ११

सुधासिन्धौ அமிருத ஸமுத்ர மத்தியில், द्वीपे ரத்ன த்வீபத்தில், कनककलिते ஙவரத்னத்தாலிழைக்கப்பட்ட, कल्पकवने கலபகசோலையில், मुक्ताढ्यैः முத்துக்களால் அலங்கரிக்கப்பட்ட, वितानैः மேல் கட்டுகளுடன் கூடிய, नवमणिमये புதிய ரத்ன மயமான, मण्टपवरे உயர்நத மணடபத்தில், अशेषैः ஸகல விதமான, माणिक्यैः மாணிக்க கற்களால், रवचितहरिपीठे பதிபபிககபபட்ட ஸிஙகாதனத்தில், अब्जकुहरे ஹ்ருதய கமலத்தில், हुताशारे அக்னி சகரத்தில், निखिलदाम् ஸகல புருஷார்த்தங்களையும் அளிக்கக் கூடிய, तव உமமு

டைய, परममूर्ति சிரேஷ்டமான ஸ்வரூபத்தை, ध्यायेत् த்யா னிக்க வேண்டும்.

ஹிருதய கமலத்தில் ஸர்வமங்களப்ரதமான ஸ்ரீஜகத் குருவின மூர்த்தியை அமருத ஸாகரத்தின் மணித்வீபத் தில்கல்பக விருக்ஷ சோலையில் நவரத்ன மண்டபத்தில் ரத்ன ஸிம்மாஸனத்தில் வீற்றிருப்பதாக த்யானித்தால ஸகல சம்பத்துக்ககளும் சித்திகளும,

धरां धारा धारे हुतवह पुरे धीशगणपं
विधिं श्रीशेशौर्वानल पवन व्योमानिहृदये-
युतौ जीवात्मानावधिकमिव मत्यां प्रविशते
विधत्ते ज्यायस्त्वं परिकलितधामेन वपुषा ॥ २२

धारा धारे மூலாதாரத்தில், धरा பூமியையும, हुतवह-पुरे அக்னி க்ருஹத்தில, धीशगणपं ஞானேசுவரர்களுக்குத் தலைவரான, विधिं பிரம்மாவையும, हृदये ஹிருதய கமலத் தில், श्रीशेशौर्वानल पवन व्योमनि விஷ்ணு ருத்ரன் வாயு, ஆகா யம இவைகளையும, मत्यां புத்தி ஸ்தானத்தில், युतौ சேர்ந்த, जीवात्मानौ ஜீவாத்ம பரமாத்மாக்களையும, अधिकामेव மேன் மையாக, प्रविशते ப்ரவேசிப்பவனுக்கு, परकलितधामेन அழகு பொருந்திய, वपुषा சரீரத்தினால், ज्यायस्त्वं ச்ரேஷ்டத்வத்தை (भवान्) நீர், विधत्ते செய்கிறீர்.

மூலாதாராதி சக்ரங்களில் சுலோகத்தில் கண்டிருக்கு மாறு தியானிப்பவனுக்கு ஸர்வ சிரேஷ்டத்வம ஸித்திக் கும.

सहस्रारे नीरेरुहिसकल शीतांशु ललिते
सहंसे हंसंयः स्फुटमपि भवन्तं कलयते ।
सुषुम्ना वर्तिन्या तव चरण पीठेन्दु सुधया
प्लुतोभित्त्वाग्रन्थित्रयममृत रूपो विचरति ॥ १३

सकल शीतांशु ललिते *பூர்ண சந்திரன் போல் அழகான,* सहंसे *ஹம்ஸத்தோடு கூடியிருக்கின்ற,* सहस्रारे *ஆயிரம் தளங்களுக்குள்ளதான,* नीरेरुहि *தாமரை புஷ்பத்தில்,* हंसं *ஹம்ஸ ஸ்வரூபமான,* भवन्तं *உம்மை,* स्फुटं *ஸ்பஷ்டமாக* (*எவன்*) कलयते *தியானிக்கிறானோ,* सः *அவன்,* सुषुम्नावर्तिन्या *ஸுஷும்ந நாடியிலுள்ள,* तव, चरण पीठेन्दु सुधया *உமது சரண பீடாமிருதத்தினால்,* आप्लुतः *நனைந்தவனாகி,* ग्रन्थित्रयं *அவித்யை, காமம், கர்மம் என்ற மூன்று கிரந்திகளையும்,* भित्त्वा *பிளந்துகொண்டு,* अमृतरूपः *அமிருத ஸ்வரூபமாகவே,* विचरति *விளங்குகின்றான்.*

ஸஹஸ்ராரம் என்ற சக்கிரத்தில உம்மை தியானிப்பவன் உமது அருளால் அமிருததாராபிஷேகமடைகிறான்.

तवाधारे शक्तिक्षिति कमठ कूर्माद्यभिवृते
महापीठ वैश्वानर पुर मरुद्देह निलये ।
धराव्योमाकल्पे सुरमुनिमहेन्द्राद्यभिनुतम्
महातेजोराशिं निगमनिलयं नौमि हृदये ॥ १४

तव *உமக்கு,* आधारे *ஆதாரமான,* शक्तिक्षिति कमठ कूर्माद्यभिवृते धराव्योमकल्पे *ஆதார சக்தி, பூமி கமடம் கூர்மம்*

இவற்றால் சூழப்பட்ட பூமியையும், ஆகாயத்தையும் அளாவிக் கொண்டதாயுமிருக்கிற, महापीठे மகா பீடத்தில், वैश्वानरपुरे அக்னி புரத்தில, मरुद्देहनिलये மருத்துக்களின் வாஸஸ்தானத்தில, सुरमुनि महेन्द्राद्यभिनुतं தேவர்கள், முனிவர்கள் தேவேந்திரன் இவர்களால் துதிக்கப்பட்ட, महा तेजो राशिं அளவற்ற தேஜஸ்ஸுக்கு இருப்பிடமாயும், निगम निलयं வேதங்களில் வீற்றிருக்கும் உமமை, हृदये மனதில், नौमि துதிக்கிறேன்.

ஸர்வ வேதாந்தங்களாலும் பிரதிபாதிக்கப்பட்ட உமது ரூபத்தை ஆதார சக்தியில் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட மனதாய் துதித்து வருவேனாகவும்.

भवत्पादांभोजं भवजलधिपोतं भजति यो
महासंसाराब्धिं तरति तरतीत्येव निगमः ।
इहामुत्र त्रातुं तव चरणमेवात्मशरणं
भजे भीतश्चाहंकृतिपरमनस्कोऽहमधुना ॥ १५

यः யாதொருவன், भवजलधि पोतं ஸம்ஸாரக் கடலுக்கு ஓடம் போன்ற, भवत्पादाम्भोजं உமது தாமரைப்பூ போன்ற திருவடியை, भजति சேவிக்கிறானோ, सः அவன், महासंसाराब्धिं ஸம்ஸாரமாகிற பெரும் கடலை, तरति तरति நிச்சயம் தாண்டுகின்றான், इति என்பதான, निगमः வேதம் (கூறும்), हे क्षमिवर தபஸ்வி சிரேஷ்டரே, अहं நான், अधुना இப்பொழுது, आत्म शरणं ஆத்மாவுக்கு அடைக்கலமான,

तव உமமுடைய, चरणमेव திருவடியையே, भजे அடைகின்றேன், भीतः பயந்தவனை நான், नमस्ये च நமஸ்காரிக்கவும் செய்கிறேன்.

மிகவும பயஙகரமான ஸமஸாரக் கடலைத் தாண்டுவதற்கு உமமுடைய பாதமே கப்பல போன்றது நானே ஸமஸார ஸமுத்திரத்தில் முழுகி நடுங்குகின்றேன். உமது பாதத்தைச் சரணமாக அடைநதுள்ளேன். கிருபை கூாநது ரக்ஷித்தருள வேண்டும.

यथा दारुष्वग्निर्निवसति तथा देहनिकरे
प्रविश्य त्व चैको वहुविध इवाभासि भगवन् ।
चलन्नीरे चंद्र शतविध इवाभाति गुणतो
नचैतच्चन्द्रे स्यान्न शतविधता नापि चलनम् ॥ १६

हे भगवन् ஓ பூஜ்யரே, अग्निः அக்னியானது, दारुषु கட்டைகளில, यथा எப்படி, निवसति வஸிக்கிறதோ, तथा அப்படியே, त्वं च நீரும, एकः ஒருவனாயிருநதும, देहनिकरे தேஹ ஸமூகத்தில், प्रविश्य புகுந்து, वहु विध इव அநேக ரூபங்களுள்ளவன் போல், आभासि விளங்குகிறீர், नीरे அசைகின்ற நீரில், चलन् பிரதி பலிக்கின்ற, चन्द्रः சநதிரன், शत विध इव நூறுவிதமானவன் போல, गुणतः உபாதியினால், आभाति தோன்றுகிறான், एतत् இந்த பேதம, चन्द्रे சந்திரனிடத்தில், न स्यात् கிடையாது, शत विधता நூறுவிதமாம தன்மையும, न கிடையாது, चलनमपि न அசைவும கிடையாது.

அக்னி கட்டைகளில் போலும் சந்திரன் நீரில் போலும் பரமாத்மா ஒருவனே உபாதிகளில் பலவாறாகத் தோன்றுகிறான் என்றபடி.

दरिद्रो वा मूढः कठिन हृदयो वापि भवतो
दयापात्रं स्याच्चेद्भजति महतामप्यधिकताम् ।
न विद्या रूपं वा न कुलमपि वा कारणमभूत्
महत्त्वे सेवैका तव पद युगाम्भोज कलना ॥ १७

दरिद्रो वा ஏழையானாலும், मूढोवा மூடனானாலும், कठिन हृदयोऽपि கன்னெஞ்சனானாலும், भवतः உம்முடைய, दयापात्रं தயவுக்கு பாத்திரமாக, स्याचेत् ஆனெனில, महतामपि பெரியோர்களுக்கும், अधिकता மேலாயிருத்தலை, भजति அடைகிறான், विद्या கல்வி யானது, महत्त्वे பெருந்தன்மைக்கு, कारणं न காரணமில்லை, रूपं அழகும், न காரணமில்லை, कुलं वापि நற்குலப் பிறவியும், न कारणं अभूत காரணமெனக் கூறவில்லை, तव உம்முடைய, पदाम्भोज कलना திருவடித் தாமரையைப் பற்றின, एका सेवैव சேவை யொன்றே, महत्त्वे कारणं பெருமைக்கு காரணம்.

பணம், குலம் கல்வி முதலானவைகள் கரையேறாது தித்த குருவின் சரண சேவையே கரையேற்றுமாம்.

न ते कारुण्यं स्यात् सकल गुणवानप्यगुणवान्
भवत्कारुण्यं स्यात् अगुण कृपणोवोरु गुणवान् ।

यथा पत्यौ रक्ते सदपि च विरक्ते तु युवतौ
वृथा सौन्दर्यं स्यात् सकलमपि तेऽनुग्रह वशात् ॥

ते உமமுடைய, कारुण्यं தயவானது, नस्यात इல்லையானல், सकल गुणवानपि ஸகல குணமுள்ளவனயிருந்த போதிலும், अगुणवान् குணமில்லாதவனே, भवत्कारुण्यं உமது தயவு, स्यात இருக்குமேயானல், अगुण कृपणोऽपि குணமில்லாத தரித்திரனயிருந்த போதிலும், उरु गुणवान् மிகுந்த குணமுளளவனவான், पत्यौ நாயகன, रक्ते ஆசையுள்ளவனயினும, विरक्ते च ஆசையறறவனயிருநதாலும, सौन्दर्यं அழகானது, वृथा வீணுகும அனறே, सकलमपि எலலாம ते உமமுடைய, अनुग्रह वशात अனுககிரக பலத்தால, स्यात् பூர்ணமாகும.

மறற எவவித குணமிருநதாலும ஸ்ரீ தத்தனருள அநுகரகமில்லாவிடில் குறைவே. அவ்வொன்றிருநதால் மறறவை குறையினும குறைவாகாது. யுவதிக்கு நாயகனது அன்பு பூாணமாயிருந்தால் அழகு இருப்பினும இலலாவிடினும் குறைவிலலை. அது போல என்றபடி.

अनाथे दीने मय्यधिगत भवत्पाद शरणे
शरण्य ब्रह्मण्य प्रथितगुण सिन्धो कुरु दयाम् ।
महा तेजो वार्धे स्वसुकृत महिम्नैव सततं
पुरा पुण्यैर्हीनं पुरुषमुपकुर्वन्ति कृतिनः ॥ १९

शरण्य அடைக்கலம டைந்தவரைக காப்பவரும், ब्रह्मण्य பிராம்மணர்களுக்கு ஹிதமானவரும, प्रथित गुणसिन्धो

பிரஸித்தமான நற்குணங்களுக்கு இருப்பிடமுமான, महा तेजोवार्धे பெரிய தேஜஸ்ஸுக்கு ஸமுத்திரமான குருவே, अनाथे துணையற்றவனும், दीने ஏழையாயும், अधिगत भवत्पाद शरणे உமது சரணங்களையே மரணமாக, அடைந்தவனுயுமிருக்கிற, मयि என்னிடத்தில், दयां தயவை, कुरु புரிய வேணும், कृतिनः புண்ணியசாலிகள், पुरा पुण्यैर्हीनं முன் ஜன்மங்களில் செய்யப்பட்ட புண்ணியமில்லாதவனை, पुरुषं மனிதனுக்கு, स्वसुकृत महिम्ना தனது புண்ணியத்தின் பலத்தாலேயே, सततं எப்பொழுதும், उप कुर्वन्ति உபகரிக்கிறார்கள்.

முன் செய்த நலவினைப் பயனில்லாவிடினும் உமது தயவினாலேயே உமது திருவடிகளை மரணமடைந்த என்னை காத்தருள வேண்டுமென்பதாம்.

महाश्वेतद्वीपेऽमरतरुगणात्यन्त रुचिरे
मणेः पीठाम्भोजेऽनलशशिखगान्तर्निवसितं
गदा चक्राब्जासि प्रसृत करपद्मं मुररिपुं
सधन्यस्त्वं ध्यायेत् परतरचिदानन्द वपुषं ॥ २०

महाश्वेत द्वीपे மகாசுவேதம் என்றதுவீபத்தில, अमरतरु गणात्यन्तरुचिरे கல்ப விருக்ஷங்களாய் மிகவும் அழகு வாய்ந்த मणेः ரத்ன மயமான, पीठाम्भोजे பத்மாஸனத்தில, अनल शशि खगान्तर्निवसितम् அக்னி சந்திரன் சூரியன் இவைகளினுள் வஸிக்கின்ற, गदा चक्राब्जासि प्रसृत कर पद्मं கதை சக்ரம், தாம

வைப்பூ கத்தி இவைகளால் விளங்கும கைகளையுடையவரும, चिदानन्द वपुषं சிதானந்த வடிவமாயும், मुररिपुं முரன் என்ற அசுரனை கொன்றவரும ஆன, त्वां உன்னை, धन्यः புண்ணியசாலியான, सः அமமனிதனே, ध्यायेत தியானிப்பான்.

முன் ஜன்மங்களில புண்ணியம செய்தவர்களே ஸ்ரீ தத்தகுருவை இமமாதிரி தியானிக்க வல்லவரென்பது.

लसन्मेरोः शृङ्गे सुरमणिमये कल्पकतरु-
प्रकीर्णे वाक्पीठे रविशशिकराकीर्ण जलजे ।
स्थितं वाचाऽधीशैर्नुतमनुदिनं त्वां भजति यो
भवेद्वागीशानामपि गुरुरजेयोऽवनितले ॥ २१

लसन्मेरोः பிரகாசிக்கின்ற மகாமேரு மலையினது, सुरमणिमये இந்திர நீலமணி மயமாயும, कल्पतरुप्रकीर्णे கல்ப விருக்ஷங்களால சூழப்பட்டதாயும, रविशशिकराकीर्णजलजे சூரியன் சந்திரன் இவர்களுடைய கிரணங்கள் வீசப்பட்ட தாமரைப்பூவை உடைய, शृङ्गे சிகரத்தில், वाक्पीठे வாக்காகிற ஸிமமாஸனத்தில். स्थितं இருப்பவரும, वाचाधीशैः வாகீசுவரர்களால், नुतं துதிக்கப்பட்டவருமான, त्वां உமமை, यः யாதொருவன், भजति பஜிக்கிறானோ, सः அவன், अवनितले பூதலத்தில், वागीशानामपि வாகீசுவரர்களுக்கும, गुरु. மேலானவனும, अजेयः ஜயிக்க முடியாதவனும், स्यात ஆவான்.

ஸ்ரீ தத்தகுருவை தனது நாபியில் இருத்தி உபாஸிப்பவனுக்கு திறமையுள்ள வாக்குவன்மையுண்டாகுமென்பது கருத்து.

समुद्यद्बालार्कायुतनिभशरीरे मुनिवरं
स्थितं बीजे मारे त्रिदशपति गोपातिरुचिरे ।
हृदित्वां यः पञ्चायुधकरमिति ध्यायति सदा
स एवाहं नूनं स भवति जगन्मोहन करः ॥ २२

समुद्यद्बालार्कायुतनिभशरीरे உதிக்கு பதினாயிரம் பால சூரியனுக்கொப்பான சரீரமுடைய, त्रिदशपते गोपाति रुचिरे இந்திர கோபம் போல் அழகாயுமிருக்கிற, मारे वीठे காம பிஜஸ்தானத்தில், स्थितं வீற்றிருப்பவரும், मुनिवरं ரிஷி சிரேஷ்டருமான (உமையை) पञ्चायुधमिति சங்கம், சக்ரம், கதை, கத்தி சார்ங்கம் என்ற ஐந்தாயுமுள்ளவனாக, यः எவனொருவன், हृदि மனதில், सदा இடைவிடாமல, ध्यायति தியானிக்கிறானோ, स एवाहं அவனே நான் என்ற தியான பலத்தால், जगन्मोहनकर: உலகத்தையே மோஹிக்கச் செய்பவனாக, भवति ஆகிறான், नूनम् நிச்சயம்.

ஸ்ரீ தத்தகுருவை ஸௌந்தர்யமுள்ள மூர்த்தியாக தியானிப்பவன மன்மதனுக்கொப்பாக ஆகிறான்

निधिर्विश्वेषां त्वं निजचरण पद्मद्वयवता
शरण्यश्चार्तानां चकित हृदयानामभयदः ।
वरेण्यः साधूनां वरदइति वा कामितधियां
भवत्सेवा जन्तोः सुरतरुसमानाऽनुफलति ॥ २३

निज चरणपद्मद्वयरतां உமது திருவடித் தாமரையிணை யை தியானிக்கின்ற, विश्वेषां எல்லோருக்கும், त्वं நீர், निधिः புதையல் போன்றவர், आर्तानां கஷ்டப்பட்டவாக ளுக்கு, शरण्यः அடைக்கலமானவர், चकित हृदयानां பயந்த மனதுடையவாகளுக்கு, अभयदः அபயத்தை அளிப்பவர், साधूनां ஸாதுக்களுக்கு, वरेण्यः வரிக்கத் தகுந்தவர், कामित-धियां பயனை விருமபுகிறவர்களுக்கு, वरदः இஷ்டத்தை கொடுப்பவா, भवत्सेवा உமமுடைய ஸேவையானது, जन्तोः ஜீவர்களுக்கு, सुरतरु समानः கல்பதருவிகாாக, अनुफलति இடைவிடாது பலிக்கின்றது.

ஸ்ரீ தத்த குருவின் ஸேவையே ஸாவாபீஷ்டங்களே யும அளிககவல்லதென்பதாம.

यथात्रै पाञ्चली नटति कुहकेच्छानुसरणं
कुलालेन भ्रान्तं भ्रमति च सकृच्चक्रमनिशम् ।
तथा विश्वं सर्वं भवति मनवश्चानु गुणिताः
स्वतन्त्रः को वाऽस्ते वद पर सुरेश त्रिभुवने ॥ २४

पाञ्चाली பொமமையானது, कुहकेच्छानुसरणं ஸூத்ர தாரனுடைய இச்சையை அனுசரித்து, यथा எப்படி, नटति ஆடுகிறதோ, चक्रं, சக்கிரமானது, सकृत ஒரு தடவை, कुलालेन குயவனால், भ्रान्तं சுற்றப்பட்டு, अनिशं எப்பொழு தும, (यथा) भ्रमति எபபடி சுழலுகிறதோ, तथा அப்படியே, सर्वं ஸமஸ்தமான, विश्वं உலகமும, मनवश्च பதினான்கு

மனுக்களும், भवति உம்மிடத்தில், अनुगुणिताः சேர்க்கப் பட்டிருக்கிறார்கள், हे पर सुरेश மேலான தேவ தேவனே, त्रिभुवने மூவுலகத்திலும், स्वतन्त्रः ஸ்வதந்திரன், कोवा யார் தான், आस्ते இருக்கிறான்.

உலகமனைத்தும ஸ்ரீ தத்த குருவினது அருளாலேயே இயங்குமென்பதாம.

त्वयाऽऽज्ञप्तो धाता सृजति जगदीशोऽपि हरते
हरिः पुष्णातीदं तपति तपनो वाति पवनः ।
धरां साद्रिद्वीपां वहति भुजगानामधिपतिः
सुराः सर्वे युष्मद्भयपरवशा बिभ्रति बलिम् ॥ २५

त्वया உமமாலேயே, आज्ञप्तः உத்திரவிடப்பட்டு, धाता பிரமமதேவன், जगत உலகத்தை, सृजति படைக்கின்றான், ईशोपि ருத்திரனும, हरते ஸமஹரிக்கின்றான், हरिः விஷ்ணுவும, इदं இவ்வுலகத்தை, पुष्णाति ரக்ஷிக்கிறான், तपन' சூரியன், तपति பிரகாசிககிறான், पवनः காறறு, वाति வீசுகிறான், भुजगानां अधिपतिः ஸர்ப்பங்களுக்கு ராஜாவான ஆதிசேஷனும், सादि द्वीपां धरा மலைகளும தீவீபங்களும உங்கிய பூமியை, वहति சுமக்கிறான(सर्वे ஸமஸதமான, सुराः தேவர்களும, युष्मद्भय உம்மிடம பயத்தினல், परवशाः பரவசர்களாக, बलिं கப்பத்தை, बिभ्रति அளிக்கின்றனா.

ஸ்ரீ தத்த குருவின் ஆக்ஞையினல் ஸமஸ்த தேவர்களும தத்தம் காரியங்களை செய்து வருகின்றார்களென்பது.

स्वयं मुक्तेः पार्श्वं त्वकृतसुकृतं मां नयति चेत्
भवान् सत्यं कावा तव चरणपङ्केरुह रतिः ।
हरेत् पापौघं नः शुभमपि जहातीति च धिया
भवन्त्याशाबद्धाः सकलमपि धातुर्वेशमहो ॥ २६

अकृत सुकृतं புண்ணியம் செய்யாத, मां என்னை, मुक्तेः மோக்ஷத்தினுடைய, पार्श्वं சமீபத்திறகு, स्वयं தானுகவே, भवान् நீர், नयति चेत् அழைத்துச செல்வீராஞல், सत्यं உண்மை (எங்கே), तव உமமுடைய, चरण पङ्केरुह रतिः திருவடித் தாமரையில் பகதியானது, का वा எது, सा அது, पापौघं பாபக்குவியலை, हरेत् பரிசளிககும, नः எங்களுடைய, शुभमपि புண்ணியத்தையும, जहाति அழித்துவிடும इति धिया என்ற புத்தியோடு, आशाबद्धाः ஆசை கொண்டவாகளாய, भवन्ति இருககின்றூர்கள், सकलमपि அனைத்தும, धातुः ஈசனுடைய, वशं அதீனம, अहो ஆசசரியம.

உமமுடைய சரண பக்தியிலலாது துஷகிருத்தியங்களையே செய்து வரும என்னை அனுகராஹித்து முக்தி அளித்தீராஞல் பக்தி மார்க்கத்தில் ஜனங்களுககு சரத்தை குறையும ஆதலால் அது தகாதென்பது.

प्रधानं वाकर्म स्थिति विलय सर्गेऽलमिति चेत्
जडत्वात्क्षीणत्वात् कथमुचितमेतन्निगदितुम् ।
तयोरीशेऽनीशे भवति जगदुत्पत्ति स्थितिलया-
वनान्यासन् ब्रह्माभिति वदति शास्त्रं श्रुतिरपि ॥ २७

हे ब्रह्मन् ஓ பரமபொருளே, प्रधानं குணத்திரய வடிவமான பிரகிருதியாவது, कर्म தன் பூர்வ கர்மாவாவது, स्थिति विलय सर्ग ஜகத்ரக்ஷணம், லயம், ஸிருஷ்டி இவைகளில், अलं போதுமானது, इति चेत् என்பார்களானால், जडत्वात् ஜடமானதினாலும், क्षीणत्वात् அநித்யமானதினாலும், एतत् இவ்விஷயம், कथं எப்படி, निगदितुं சொல்வதற்கு, पचितं யுக்தமாகும், तयोः அவ்விரண்டிற்கும், ईशे அதிபதியாயும், अनीशे தனக்கு மேல் நியாமகனற்றவருமான, भवति உம்மிடத்தில், जगदुत्पत्ति विलया वनानि உலகத்தின் உத்பத்திலயம ரக்ஷணம இவைகள் யாவும், आसन् உண்டாயின, इति என்று, शास्त्रं சாஸ்திரங்களும், श्रुतिरपि வேதங்களும், वदति கூறுகிஸறன.

ஸாங்கியர்கள் கூறும் பிரதான காரண வாதமும் மீமாமஸகர்கள் கூறும் கரும காரணத்தின் வாதமும சரியன்று சித்ரூபமான நிஸ்வரூபமே நிகில ஜந்துககும விவர்த்தோபாதானமென்பதாக உபநிஷத்துகளில் முடிவு,

भवत्सेवाजंतोर्भवदवहुताशांबुदनिभा
महामोहध्वान्तप्रतिहतमतेर्दीपकलिका ।
सुधावर्षिण्येवावहितमनसां निर्भमनृणा-
मुपाध्याये ब्रह्मप्रवचनविधानेऽतिचतुरा ॥ २८

भवत्सेवा உமது சேவையானது, जन्तोः ஜீவர்களுக்கு, भवदवहुताशाम्बुदनिभा ஸம்ஸாரமாகிற காட்டுத் தீக்கு மேகம

போன்றது, महा मोहध्वान्तप्रतिहतमतेः பெரிய அஞ்ஞான மாகிற இருளால் தடுக்கப்பட்ட புத்தியையுடையவனுக்கு, दीपकलिका தீப ஜ்வாலை போலும், अवहितमनसां ஒரு வழிப் பட்ட மனதையுடைய, निर्ममनृणां மமதையில்லாத மனிதா கட்கு, सुधावर्षिणी அமுதத்தைப் பொழிவதாகும், उपाध्याये ஆசானிடத்தில, ब्रह्मप्रवचन विधाने பிருமமோபதேசம செய் வதில் अति चतुरा மிகவும சாமாத்தியமுள்ளது.

தத்த குருவின் ஸேவையானது பவபயத்தைப் போக கியும அகஞான இருளை நீக்கியும், யோகிகளுககு அமுத மழையை வாஷித்தும, உபாத்யாயாகளுககு உபதேச உண மையை அளிககவும வலலதாக விளங்(

अवज्ञायै लोके बहुपरिचितिः प्राकृतमति
निरस्यापो गाङ्गीः प्रसरति यथा वाल्पतटिनीम् ।
विशुद्धयर्थं तद्वत् सकलपुरुषार्थैकफलदं
भवन्तं हित्वान्यं भजति गुरुमाशापरवशः ॥ २९

लोके உலகத்தில், बहुपरिचितिः அதிகப்பழககமானது अवज्ञायै அனுதாவுககே (காரணமாம), प्राकृतमतिः மந்த புத் தியுள்ளவன், गांगी. கங்கையினுடையதான, अपः ஜலங் களை, निरस्य திரஸ்கரித்துவிட்டு, अल्पतटिनीम् ஓர் சிறிய நதியை, यथा प्रसरति எப்படி நோக்கிச செல்கிறானோ, तद्वत अது போல், सकलपुरुषार्थैक फलदम् ஸகல புருஷார்த்தங் களையுமளிக்கவல்ல, भवन्तं உம்மை, हित्वा விட்டுவிட்டு,

आशापरवशः ஆசை மேலிட்டவனாகவும், अन्यं வேறொருவனை, गुरुं ஆசார்யனாக, भजति அடைகிறான்.

அதிகப் பழக்கத்தால் பதார்த்தங்களில் அனாதரவு ஏற்படும். கங்கை கரையிலுள்ளவன் அதை அவமதித்து வேறு நதிக்கு ஸ்நானம் செய்யச் சொல்கிறான். அது போல் ஸமீபத்திலேயே ஆத்ம ஸ்வரூபமாயிருக்கிற உம்மை மதியாமல் வேறு குருவை யடைகிறார்கள் என்பதாம்.

निमील्याक्षिद्वन्द्वं निगमनिरतो निश्चलमनाः
प्रकाशन्तं दृष्ट्या त्रिभुवनमुदं ज्ञानपरया ।
ललाटेधोमुख्या रसजनितदिव्याञ्जनधरं
स्मरेद्यस्त्वां योगी भवति निधिसिद्ध्योरधिपतिः ॥२०

अक्षिद्वंद्वं இரு கண்களையும், निमील्य மூடிக்கொண்டு, निगमनिरतः வேதாந்தத்தில் தாத்பர்யத்துடன், निश्चलमनाः அசைவற்ற மனதுடன், ज्ञानपरया ஞானத்தினால் உத்க்ருஷ்டமான. दृष्ट्या பார்வையினாலே, प्रकाशन्तं பிரகாசிக்கிறவனும், त्रिभुवनमुदं மூவுலகத்திற்கும் ஆனந்த ரூபனும், ललाटे நெற்றியில், रसजनित दिव्या जन धरं ரஸஸித்தமான திவ்ய மை தரித்தவருமான, त्वां உம்மை, अधो मुख्या ப்ரத்யக் திருஷ்டியால், यः யாதொருவன், स्मरेत ஸ்மரிப்பானோ, सः योगी அந்த யோகி, निधि सिद्ध्योः நிதிகட்கும் ஸித்திக்கட்கும், अधिपतिः அதிபதியாக, भवति ஆகிறான.

ஸ்ரீ தத்த குருவை ஸித்தாஞ்சனதரனாக தியானித்தால் நவநிதிகளுக்கும், அஷ்டமா ஸித்திகளுக்கும் அதிபதியாவான்.

महामायामंत्राक्षरकमलपद्मासनयुतं
महानीलच्छायं मधुमुदितयोगिन्यभिवृतम् ।
दधानं सद्गन्धासितकनकगोक्षीर तिलकं
मुने यस्त्वां पश्येद्भवति सकलादृश्यकतनुः ॥ ३१

हे मुने ஓ மகரிஷியே, महामाय, मन्त्राक्षर மகாமாயா மந்திரத்தின், कमल पद्मासनयुतं அக்ஷரங்களாகிற தளங்களை பத்மாஸனத்திலிருப்பவரும், महा नीलच्छायं இந்திர நீல மணி போல ஸியாமள வாணரும मधुमुदित योगिन्यभिवृतं மது பானத்தால் களிப்படைந்த யோகிகளால் சூழப்பட்டவரும். सद्गन्धासितकनगोक्षीर तिलकं நல்ல வாஸனையுள்ள ஸவாண மயமான கோக்ஷீரத்திலாகிய திலகத்தை, தரித்தவருமான, त्वां உம்மை, यः யாதொருவன், पश्येत् பார்க்கிறானோ, स अवन्, सकला दृश्यकतनुः ஒருவராலும் காண முடியாத சரீரம உடையவனாக, भवति ஆகிறான்.

மாயா பீஜ பத்மாஸனத்தில வீற்றிருக்க செறறியில ஸிந்தூர திலகமணிந்து யோகினி கணத்தால் சூழப்பட்டு இந்திர நீலமணி வாணமான ஸ்ரீ தத்த குருவை தியானிப்பவன் ஒருவர் கண்ணுக்கும தென்படாமல் விளங்குகிறான்.

सुधाधारे हेतौ सकल जगतां स्वर्णकलिते
सिताम्भोजे तेजोधिक तपनबिम्बे श्रुतितनौ ।
मणिप्रोते पीठे निखिलसुरवृन्दैः परिवृते
स्थितं त्वामारोग्यं स्मरति हृदि तस्यामृतमयम् ॥३२

सुधाधारे அமிர்தத்திற்கு ஆதாரமாயும், सकल जगतां ஸமஸ்த உலகங்களுக்கும், हेतौ காரணமாயும், श्रुति तनौ வேத மூர்த்தியாயுமிருக்கிற, तेजोधिक तपनबिम्बे ஒளி மிகுந்த சூரிய பிம்பத்தில், स्वर्ण कलिते தங்கத்தாலிழைக்கப்பட்டதாயும், मणि प्रोते ரத்னங்கள் பதிக்கப்பட்டயுமிருக்கிற, सिताम्भोजे வெள்ளைத் தாமரையில், निखिल सुरवृन्दैः ஸமஸ்தமான தேவ ஸமூகங்களும், परिवृते சூழப்பட்டதாயுமிருக்கிற, पीठे ஆசனத்தில, स्थितं வீற்றிருக்கிற, अमृत मयम् அமிருத மயமான, त्वां உமமை, यः பாதொருவன், हृदि மனதில், स्मरति ஸ்மரிக்கிறானோ, तस्य அவனுக்கு, आरोग्यं ஆரோக்கியமுண்டாம.

சூரிய மண்டலத்தில் பத்மாஸனத்தில் தேவ கணம் சூழ அமிருத மயமாக ஸ்ரீ தத்த குருவை தியானிக்க ஆரோக்கியம ஸித்திக்கும.

परत्रादाता चेद्भवति न ददात्यैहिकसुखं
ददात्ये तत्सौख्यं वितरति न चामुष्मिक सुखम् ।
भवत्सेवा जंतोरिह परसुखप्राभवकरी
सुराणामन्येषामनुसरणमात्मैक्यमकरोत् ॥ ३३

अन्येषा உமமைத் தவிர வேறான, सुराणां தேவர்களுடைய, अनुसरणं வழிபாடானது, परस्मिन् பரலோகத்தில, दाता चेत् கொடுக்குமேயானால், ऐहिक सुखं இகலோக சுகத்தை, न ददाति एव கொடுக்காது, एतत्सौख्यं இகலோக

ஸௌக்யத்தை, ददाति கொடுக்குமேயானால், अमुष्मिक सुखं பரலோக ஸுகத்தை, न वितरति கொடுப்பதில்லை, जन्तोः மனிதனுக்கு, भवत्सेवा உமது சேவையானது, इहपरसुखप्राभवकरी இம்மை மறுமை சுகத்தையளிக்கவல்லது (அதனால்) आत्मैक्यं ஆத்மா ஏகமென்பதை, अकरोत தெளிவாக்கியது.

மற்ற தெய்வங்கள் வழி படுகிறவர்களுக்கு இம்மையிலோ மறுமையிலோ ஒரு பயனையே கொடுக்கும். ஸ்ரீ தத்த குருவின உபாஸனையானது இருவித பயனையுமளிப்பதால ஆத்மா ஏகனே எனபதை ஸ்திரபபடுத்துகிறது.

जटी वल्की क्वापि क्वचिदपि सुभूषाम्बरभृती
क्वचिद्भूत्यालिप्त क्वचिदपि सुगन्धाङ्कितनुः ।
क्वचिद्योगी भोगी क्वचिदपि विरागी विहरसे
बहु ज्ञाना ज्ञातु तव गतिमशक्ताश्च मुनयः ॥ २४

நீர், क्वापि ஒரு சமயம், जटी ஜடாதாரியாயும், वल्की மரவுரிதாரியாயும், क्वचिदपि ஒரு சமயம், सुभूषाम्बर-भृती அழகிய ஆடையாபரணங்களணிந்தவராயும், क्वचित ஒரு தடவை. भूत्या பஸ்மத்தால், अलिप्त (तनुः) பூசபபட்ட சரீரமுடையவராயும், क्वचिदपि ஒரு சமயம், सुगन्धाङ्किततनुः பரிமள சநதனத்தால் பூசபபட்ட திருமேனியுடையவராயும், क्वचित ஒரு சமயம், योगी யோகியாயும், क्वचित ஒரு சமயம், भोगी இன்பநுகர்பவனாயும், क्वचित ஒரு சமயம், विरागी வைராக்யமுள்ளவராக, विहरसे சஞ்சரிக்கிறீர், बहु ज्ञानाः

யிருந்த அறிவுள்ள, मुनय च மகரிஷிகளும், तवगतिं உமது நிலையை, ज्ञातुं அறிவதற்கு, अशक्ताः சக்தியற்றவர்கள்.

ஸ்ரீ தத்த குரு பலவேறு காலங்களில் பல்வேறு வடிவுடனிருப்பதால் முற்றறிந்த முனிவர்களும் அறிய முடியாது என்பதாம்.

विशुद्धं चैतन्यं क्वचन जडवत्क्वापि सकला-
गमज्ञोऽप्यज्ञाता विहरसि कदाचिद्बहुविध ।
ऋषिभ्यस्त्वं तत्त्वं परममुपदेष्टासि विततं
चरित्रं ते वेत्तुं चतुरधिकवक्त्रा न चतुराः ॥ ३५

त्वं நீர், विशुद्धं चैतन्यं நிர்மல ஞான ஸ்வரூபமாயும் क्वचन ஒரு பொழுது, जडवत् ஜடன் போலும், क्वचन ஒரு சமயம், सकलागमज्ञः ஸகல சாஸ்திரங்கள் அறிந்தவருமாயும் क्वचपि இன்னொரு சமயம், अज्ञाता அக்ஞானி போலும், कदाचित् ஒரு சமயம், बहुविध' பலவிதமாயும், विहरसि லீலை செய்கிறீர், त्वं நீர், ऋषिभ्यः ரிஷிகளுக்கு, परमं மேலான, तत्त्वं தத்வத்தை, उपदेष्टासि உபதேசிக்கின்றீர், विततं விஸ்தாரமான, ते चरित्रं உமது சரித்திரத்தை, वेत्तु அறிவதற்கு. चतुरधिकवक्त्राः நான்குக்கு மேற்பட்ட முகமுடையவர்களும், न चतुराः ஸமர்த்தரல்ல.

அநேக ரூபத்துடனிருக்கும் ஸ்ரீ தத்த குருவின் ஸ்வரூபத்தை பிருமாதிகளும் அறியார்கள் என்பது.

मणिर्वा मन्त्रो वा विविधविमलैश्वर्यमपि वा
महायोगोष्टाङ्गाभ्यसनविहितो वा त्रिभुवनम् ।
समर्थं चैकैकं प्रभवति वशीकर्तुमधिकं
स्थितं त्वय्येवेदं तव किमुत लोकैकवशता ॥ ३६

मणिर्वा *மணியாவது,* मन्त्रो वा *மந்திரமாவது,* विविध-विमलै श्वर्यमपि वा *நானாவித சுத்தமான அணிமாதி, ஐசுவரியமாவது,* अष्टाङ्गाभ्यासनहितः *அஷ்டாங்காப்பியாஸத்தினல் பிரஸித்தி பெற்ற,* महा योगो वा *பெரிய ராஜயோகமோ,* एकैकं *ஒவ்வொன்றும்,* त्रिभुवनं *மூவுலகத்தையும,* वशीकर्तुं *வசபபடுத்துவதற்கு,* समर्थं *சாமர்த்தியமுள்ளது,* प्रभवति *வலலமையுள்ள,* त्वयि *உமமிடத்தில்,* इदं *இவையனைத்துமா,* स्थितमेव *நிலைத்திருக்கிறது,* तव *உமககு,* लैशताकैकव *உலகத்தை வசப்படுத்தும தன்மை,* किमुत *சொலல வேண்டுமா?*

மணி மநதிரம அணியாதி ஸித்திகள் அஷ்டாங்க யோகம முதலான ஒலவொன்றுமே உலகத்தை வசீகரணம் செய்யும. இவ்வனைத்தும குடிகொணடிருக்கும் ஸ்ரீ தத்தனிடம உலகவசீகரணம பூர்ணம எனபது கேழ்ப்பானேன்.

सरस्वत्याधारस्थितमरुदतिप्रेरितपरां
नृपो धारां भित्त्वा रसकमलवासाधिपपुरि ।
परं तेजोरूपं सकलभुवनालोकनिरतो
भवन्तं सद्योगात्परम समवेतं मुनिपतिः ॥ ३७

हे परम ஓ பரமேச, नृपः கார்த்தவீரியன், सरस्वत्याधार-स्थितमरुदतिप्रेरितपरां வாக்தேவி பீடத்தில் பிரேரிக்கப்பட்ட பராரூபமான, धारां அமருத தாரையை, भित्त्वा பேதித்துக்கொண்டு, रसकमलत्रासाधिपपुरि முதுரமான பத்மத்தில வஸிக்கின்ற பிரும்மாவினது புரமான ஸத்ய லோகத்தில, सकल भुवना लोक निरतः ஸமஸ்த புவனங்களையும பார்க்குமானந்தத்துடன், मुनिपतिः மனன சீலனாய், परं சிரேஷ்டனுயும, तेजो रूपं ஒளி வடிவனுவும், समवेतं ஜகத்தில முதற்காரணமாக ஊடுருவி நிறபவனுமான, भवन्तं உம்மை, सद्यः உடனேயே, अगात् அடைந்து விட்டான்.

கார்ததவீர்யார்ஜுனன ஸ்ரீ தததகுருவை த்யானம செய்த மகிமையினுல் ஜீவன் முகதனுனுனென்பதாம,

अपां तत्त्वं हंसं सकलभवदेवे जलरुहे
तडिद्भास्वद्दीप्ति प्रकटदलषट्के सुललिते ।
परं स्वाधिष्ठाने रुचिरतररूपं निरूपमं
स्थितं ध्यायेत्त्वां यो मदनसमरूपो विजयते ॥ २८

स्वाधिष्ठाने ஸ்வாதிஷ்டானம என்ற சககரத்தில், तडिद्भास्वद्दीप्तिप्रकटदलषट्के மின்னல்போலும சூரியன்போலும பிரகாசிக்கின்ற ஆறு தளங்களையுடைய, सुललिते மிகவும அழகான, सकल भवदेवे ஸமஸ்த காரணமாய்ப் பிரகாசிகின்ற, जलरुहे தாமரைப்பூவில், स्थितं வீற்றிருப்பவரும, हंसं ஹம்ஸ ரூபமாயும, परं சிரேஷ்டனுயும், रुचिरतर रूपं

மிகவும் அழகான வடிவமுள்ளவனும், निरूपमं ஒப்பற்ற வருமான, त्वां உமையை, यः யாதொருவன், ध्यायेत् தியானிப்பானோ, सः அவன், मदनसमरूपः மன்மதனுக்கு ஒப்பான அழகுள்ளவனாக, विजयते விளங்குகிறான்.

ஸ்ரீ தத்த குருவை ஸ்வாதிஷ்டான சக்கரத்தில் ஹுமலை ரூபமாக த்யானிப்பவன் மன்மதனுக்கு ஸமமான காந்தியை யடைவான்.

परीतं त्वां विष्णो हुतवहनमायाविलसिते
सरोजे नीलाभे मणिरचितपीठे मणिगृहे ।
महासिद्धैः कल्पद्रुमवरतले स्वर्णनिचयम्
प्रवर्षद्भिः सस्यात्परमतनुभूतिः स्मरतियः ॥ ३९

हे विष्णो ஓ விஷ்ணுவே, हुतवहनमायाविलसिते அக்னி சக்ரத்தாலும் மாயா சக்ரத்தாலும் பிரகாசிக்கின்ற, नीलाभे நீல காந்தியுள்ள, मणिरचित पीठे ரத்னங்களாலிழைத்த பீடத்தில், मणि गृहे ரத்ன கிருஹத்தில், कल्पद्रुमवरतले கல்ப விருக்ஷத்தின் மூலத்தில், स्वर्ण निचयान् தங்கக் குவியல்களை, प्रवर्षद्भिः வருஷிக்கின்ற, महासिद्धैः ஸித்தேசுவரர்களால், परीतं சூழப்பட்ட, त्वा உமையை, यः யாதொருவன், स्मरति தியானிக்கிறானோ, सः அவன், परमतनु भूतिः மிகவும் அளவற்ற செல்வமுடையவனாக, स्यात् ஆவான்.

ஸ்ரீ தத்த குருவை கல்ப விருக்ஷத்தடியில் ஸித்தேசுவரர்களால் கனகாபிஷேகம் செய்யப்படுவதாக தியானித்தால் அளவிலாச செல்வமடைவான்.

मरुत्ताराभ्राभे कनकरुचि पद्मे श्रुतिमयं
प्रभुं लोकातीतं निखिलनिगमावेद्य चरितम् ।
भजन्ते ये त्वां ते सुदृढतरतादात्म्यकदृशा
चिदानन्दं मायागुणविरहितं यान्ति परमम् ॥ ४०

मरुत्ताराभ्राभे மருத்துகள், நக்ஷத்திரங்கள் மேகம் இவைகளுக்கு சமமான (அல்லது) காற்பத்தொன்பது இருபத்தேழு பூஜ்யம் என்ற எண்ணிக்கையுடைய, कनकरुचि पद्मे ஸ்வர்ண காந்தியான தாமரையில், श्रुतिमयं வேத வடிவமாயும், प्रभुं ஸர்வ சகதனையும், लोकातीतं உலகங்களுக்கு மேலானவனையும், निखिल निगमावेद्यचरितं ஸமஸ்த வேதங்களாலும் அறிய முடியாதவனுமான, त्वां உமமை, ये எவர்கள், भजन्ते சேவிக்கிறார்களோ, ते அவர்கள், सुदृढतरतादात्म्यक दृशा ஸ்திரமான ஐக்ய புத்தியினுல, मायागुण रहितं மாயா குணங்களற்ற, परमं மேலான, चिदानन्दं சிதானந்த ரூப பிரமமத்தை, यान्ति அடைகிறார்கள்.

தத்த குரு இவ்வாறு தியானம் செய்பவருக்கு ஞானத்தை கொடுத்து மோக்ஷத்தையும் அளிப்பார் என்பது கருத்து.

सुधा शुद्धे व्योम्नि द्रुहिणरमणीबीजलसिते
विशुद्धाम्भोजान्ते सुरनरखगाद्यन्तरहितम् ।
भवन्तं भावोत्थैः कुसुममुखपूजोपकरणैः
समर्हल्लोके नाऽद्वितय परमं ब्रह्मभजते ॥ ४१

सुधाशुद्धे அமிருதத்தால சுத்தமான, द्रुहिणरमणीबीजलसिते ஸரஸ்வதி பீஜத்தினல் பிரகாசிக்கின்ற, विशुद्धाम्भोजान्ते சுத்தமான தாமரைப்பூவில், व्योम्नि ஆகாயத்தில், सुरनरखगाद्यन्तु रहितं தேவாகள், மனிதாகள, பக்ஷிகள் முதலானவர்களின் மனதில விளங்குகிற, भवन्तं உமமை भावोत्थैः பாவனு மயமான, कुसुममुख पूजोपकरणैः புஷ்பம முதலான பூஜோபகரணங்களால், समर्हन् பூஜிக்கின்ற, ना மனிதன். लोके உலகத்தில், अद्वितय परमं இரண்டற்றதாயும் மேலானதமான, ब्रह्म பிருமமத்தை, भजते அடைகின்ருன்.

ஸ்ரீ தத்த குருவை ஸரஸ்வதி பீஜத்துடன் தகராகாயத்தில் ஹ்ருதய புண்டரீகத்தில் ஸகலாநதரியாமியாக தியானிப்பவன் பிருமமஸாயுஜ்யமடைகிருன் என்பது

तडिल्लेखाशोचिर्द्विदल कमले भासि परमो
महायुक्तानां गोनलशशभृतो क्षीणि भवतः ।
अशेष स्रोतःसु प्रसृतचितिरूपोङ्गकनकः
श्रुतिप्राणोष्टाङ्गप्रगुणितकलापीठ निलयः ॥ ४२

द्विदल कमले இரண்டு இதழ் தாமரையில், तडिल्लेखाशोचिः மின்னல் கொடி போன்ற காநதியுடன், अशेषस्रोतस्सु ஸமஸ்தமான விஷயங்களிலுமம, प्रसृतचिति रूपः வியாபித்த ஞானருபனுகவும, अङ्गकनकः பொற் பிழமபான அங்கங்களுடன், श्रुतिप्राणः வேதங்களை ஜீவனுக உடையவனுமம, अष्टाङ्गप्रगुणित-

कलापीठ निलयः அஷ்டாங்கங்களில் விதிக்கப்பட்ட வித்யா பீடத்தை உடையவனாகவும், महा युक्तानां மஹா யோகிகளுக்கும், परमः மேலானவனாக, भासि சோபிக்கிறீர், भवतः உமக்கு, गोनलशशभृतः சூரியன், அக்னி, சந்திரன் இவர்கள अक्षीणि நேத்திரங்களாகும்.

ஸ்ரீ தத்த குரு விராட ஸ்வரூபமாக ஸர்வத்திலும் பிரகாசிக்கிறார் என்பதாம்.

क्वचिद्गुह्यं जिह्वा क्वच गुदकमन्यत्र कविता
क्वचिद्वागन्यत्र श्रुतिरपरतो लोचन युगम् ।
समाकार्षन्त्यात्मानमिव बहुभार्याः प्रलुभिता-
स्ततो ध्यातुं स्थातुं कथमपि न शक्तस्तव पदम् ॥ ४२

क्वचित् ஒருபுறம், गुह्यं குய்ய இந்திரியமும், क्वच ஒரு புறம், जिह्वा நாக்கும், क्वचित् ஒரு புறம், गुदकं குதம் என்ற இந்திரியமும், अन्यत्र மற்றொரு புறம், कविता கவித்துவமும், क्वचित् ஒரு புறத்தில், वाक् வாக் இந்திரியமும், अन्यत्र மற்றொரு புறம், श्रुतिः சுரோத்ரேந்திரியமும், अपरतः வேறொரிடத்தில், लोचन युगं இரு கண்களும், आत्मान தன்னை, प्रलुभिताः பேராசையுள்ள, बहुभार्याः इव அநேகம் மனைவிகள் போல, समा कर्षन्ति இழுக்கின்றன, ततः ஆகையால், स्थातुं நிலைத்து நிற்பதற்கும், तव पदं உமது

வடியை, ध्यातुं தியானிப்பதற்கும், कथमपि ஒரு விதத்தி லும், न शक्तः சக்தியற்றவனாக இருக்கிறேன்.

கர்மேந்திரிய ஞானேந்திரியங்கள் பலவித வழிகளில் சக்களத்திகளைப் போல செலவதால் ததனை தியானிக்கவும முடியவில்லை என்று கதறுகிறான்.

अशक्तोह स्नातु क्षणमपि जपं कर्तुमपि वौ
दना भावादेवातिथिजमसपर्या च न कृता ।
कुतो ज्ञान ध्यानं स्वकृतगुरुसेवस्य मम भो
भवे देवैकाशा वसति तव भक्तत्वजनिता ॥ ४४

भोः ஓ தத்த குருவே, अहं நான், स्नातुं பிராதஸ்னா னம செய்வதற்கு, अशक्तः சக்தியற்றவன், क्षणमपि ஒரு க்ஷணம் கூட, जपं कर्तुं ஜபம பண்ணுவதற்கும், अशक्तः அ·ச,க்தன். ओदनाभावादेव உணவில்லாமையினாலேயே, अतिथिजन सपर्या அதிதிகளின் பூஜையும், न कृता செய்யப் படவில்லை, अकृतगुरु सेवस्य குரு சிசுருஷை செய்யாத வனை, मम எனக்கு, ध्यानं ஞானமாவது, कुतः भवेत् எங் கிரு"து வரும், तव உமமுடைய, भक्तत्व जनिता பக்தன் என் பதிலுண்டான, आशा एका ஆசை ஒன்று தான், वसति என் னிடம உள்ளது,

ஸ்னானம், தானம், ஜபம முதலியவை செய்ய முடிய வில்லை. குரு சிசுரூஷை கிடையாது. ஞானம், தியானம கிடையாது. உணவுப்பொருள்களில்லாததால் அதிதி பூஜை

யும் இல்லை ஆதலால் உமது பக்தியே என்னைக் கரையேற றட்டும.

अमन्दे मन्दारद्रुमवरसमीपे मणिमये
सुखासीनं पीठे सुरवरमुनीन्द्रादिविनुतम् ।
स्वहृत्पद्मे वापि स्थितमनुदिनं त्वां भजति यः
स चेहामुष्मिन्वा सकलजनपूज्यश्च भवति ॥ ४५

अमन्दे பூர்ணமான, मन्दारद्रुमवर समीपे மந்தார விருக்ஷத்தின் சமீபத்தில், मणिमये ரத்ன மயமான, पीठे ஆஸனத்தில், सुरवरमुनीन्द्रादि विनुतम् தேவ சிரேஷ்டர்கள் முனி சிரேஷ்டாகளால துதிக்கப்படடு, स्थितं வீற்றிருப்பவனுக வாவது, स्वहृत्पद्मेवापि தனது ஹிருதட கமலத்திலாவது, स्थितं அமர்ந்திருப்பவனுக, अनुदिनं தினந்தோறும, त्वां உமமை यः யாதொருவன், भजति பஜிக்கிறுனே, स च அவனும. इह இவவுலகிலும, अमुष्मिन् वा மறுவுலகிலும, सकलजन पूज्यश्च ஸமஸ்த ஜனங்களாலும பூஜிககத் தகுநதவனுயும, भवति ஆகிறுன்.

ஸ்ரீ தத்த குருவை ஹிருதய புண்டரீகத்திலும கல்பக விருக்ஷத்தின் மூலத்திலும ரத்ன ஸிமமாஸனத்தில் வீற்றிருப்பதாக தியானித்தால் லோக பூஜயனுக ஆகின்றுன்.

तृणं मेरुं कुर्यात्सुरवरगिरिं वापि च तृणं
भवत्सामर्थ्येनाऽघटितघटनाप्रौढिमतनो ।

इदं जाने तद्वै पुनरपि न जानन्ति कवयोऽ-
ऽप्यहो युष्मन्माया सकलजनमोहोन्मदकरी ॥ ४६

·अघटितघटनाप्रौढिमतनो பொருந்தாதவற்றைப் பொருத் துவிக்கும் வல்லமையுள்ளவரே, भवत्सामर्थ्यं உமது சாமர்த் தியம், तृणं புல்லையும், मेरुं மேருவாக, कुर्यात् செய்யும், सुरवरगिरिं वापि மேரு பருவதத்தையும், तृणं புல்லாக, कुर्यात् செய்யும், इदं जाने இதை நான் அறிவேன், कवयोपि வித் வான்களும், न जानन्ति அறிவதில்லை, युष्मन्माया உமது, மாயையானது, सकलजनमोहोन्मदकरी ஸமஸ்த ஜனங்களு டையவும் மயக்கத்தையும், உன்மாததலையும் கொடுக்கவல் லது, अहो ஆச்சரியம்.

ஸ்ரீ தத்த குருவின் சக்தியினால் கல்லும் புல்லாகும் புல்லும் கல்லாகும். இதை யறிஞர்களும் அறியாதது அவ ரது மாயா விலாசமே என்பது.

नटो भूयो वेषैर्बहुविध इवा भाति सगुणो
यथैकोवाकाशो घटमठगुहास्वन्तरगतः ।
यथैकं गाङ्गेयं कटकमुकुटाद्यकृतिवशात्-
तथा दत्तात्रेय त्वमपि बहुरूपस्त्रिभुवनम् ॥ ४७

हे दत्तात्रेय ஓ தத்தாத்ரேயரே, नटः நடிப்பவன், वेषैः வேஷங்களால், यथा எப்படி, बहुविध इव பலவிதமானவன் போல, आभाति விளங்குவானோ, एकः ஒன்றான, आकाशः ஆகா யம், घटमठगुहासु குடம், மடம், குகைகளில், अन्तरगतः உள்ளே

புகுந்ததாய்க்கொண்டு, सगुण इव குணமுள்ளது போல், आभाति தோன்றுமோ, एकं ஒன்றான, गाङ्गेयं ஸ்வர்ணமானது, कटकमुकुटाद्याकृतिवशात् காப்பு, கிரீடம் முதலான ஆகார பேதத்தால் बहुरूपः பலவகைப்பட்டதோ, तथा அப்படியே, त्वमपि நீரும், बहुरूपः நானா ரூபமாக, त्रिभुवनं மூன்று லோகமாக விளங்குகிறீர்.

ஸ்ரீ தத்த குரு நாட்டியக்காரர் போலும், ஆகாசம் போலும், ஸ்வர்ணம் போலும் உபாதி பேதத்தால் பேதத்தை அடைந்துளார் என்பது கருத்து.

सहस्रांशुप्राभे सुरतरुसमाढ्येऽधिकतरे
विमाने हंसाख्ये स्थितममृतनीहारवपुषम् ।
परीतं त्वां ध्यायेद्यदरजसमारूढमनिलैः
अशेषैराज्ञायां भवति खचरो व्योमगमनैः ॥ ४८

सहस्रांशुप्राभे சூரியனுக்கொப்பான, सुरतरुसमाढ्ये கல்ப விருக்ஷத்தை மிகர்க்க, अधिकतरे உயர்ந்த, हंसाख्ये ஹம்ஸ ரூபமான, विमाने விமானத்தில், स्थितं இருப்பவனும், अमृत-नीहारवपुषम् அமுதம் போலும் பனி போலும், சீதள மேனியுடையவனும், अरजसं ரஜஸ்ஸ-ரஹிதரும், आज्ञायां ஆக்ஞாசக்ரத்தில், आरूढं இருப்பவனும், व्योमगमनैः ஆகாயத்தில் செல்லுகிற, अशेषैः ஸமஸ்தமான, अनिलैः மருத்துக்களாலும், परीतं சூழப்பட்ட, त्वां உம்மை, ध्यायेत् தியானிப்பானாகில், खचरः ஆகாயத்தில் சஞ்சரிப்பவனாக, भवति ஆகின்றான்.

தத்த குருவை மேற்கண்டவாறு தியானிப்பவர் ஆகாயத்தில் ஸஞ்சரிக்கும் திறமையடைகிறான்.

स्थितं मूलाधारे कनकरुचि तराङ्गं हुतभुजः
शिखाभिः प्रख्याभिर्वृतमखिल तेजोरसघटम्।
धरन्तं भ्रूमध्ये प्रसृतनयनः पश्यति च यः
परं त्वां सत्यं स्यादखिलरसविद्यातिनिपुणः ॥ ४९

मूलाधारे மூலாதார சகரத்தில், कनकरुचितराङ्गं தங்க காந்தியோடும், हुतभुजः அக்னியினுடைய, शिखाभिः ஜ்வாலைகளாலேயும், प्रख्याभिः காந்திகளாலும், वृतं சூழப்பட்டவாரும், अखिल तेजोरसघटं ஸமஸ்த தேஜஸ்ஸுகளின் பூர்ண கடத்தை, धरन्तं தரிக்கிறவனுயும் இருக்கிற, सत्यं ஸத்யரூபமான, त्वां உமமை, भ्रूमध्ये புருவத்தினிடையில், प्रसृत-नयनः செலுத்தபபட்ட கண்ணை உடையவனுய்க்கொண்டு, यः யாரொருவன், पश्यति பார்க்கிருனே, सः அவன், अखिल रसविद्यातिनिपुणः ஸமஸ்த ரஸவாதங்களிலும் மிகுந்த வல்லவனக, स्यात् ஆவான்.

ஸ்ரீ தத்த குருவை இவ்வாறு தியானிப்பவன் ரஸவாத வித்தையில் வல்லவனுவான்:

शिरः प्रान्तभ्रान्तायतकुटिलबालार्कमतुलं
प्रदीप्तस्वर्णाढ्यारुणशतलसत्कुण्डलधरम् ।
मरुत्पुत्रं लङ्काधिपतनुजनाशोद्यतकरं
स्मरेद्यस्त्वां यन्ता सकलभयभूतापहरणे ॥ ५०

त्वा உமமை, शिरः प्रान्तभ्रान्तायतकुटिलबालार्कम् தலை யில சுழலுகின்ற நீண்ட, சுருட்டையான இளஞ்சூரியனை உடையவனும், अतुलं ஒப்பற்றவனும, प्रदीप्तः स्वर्णाढ्यारुणशत लसत् कुण्डलधरं உருககிய தங்கம போல சிவநத குண்டலமணிந தவரும, लङ्काधिपतनुजनाशोद्यतकरं ராவண குமாரனை அக்ஷய குமாரனை வதமசெய்ய கையைத்தூக்கி நிறபவருமாயிருக்கிற, मरुत्पुत्रं அனுமானை, यः யாதொருவன், स्मरेत् தியானிப பானோ, सः அவன, सकलभय भूतापहरण ஸமஸ்தமான பயந களையும விலக்குவதில், यन्ता அடக்குபவனாக, भवति ஆவான

ஸ்ரீ தத்த குருவை ஹனுமானாக தியானிப்பவன் ஸகல பயத்தையும அகற்றுவான்.

गरुत्मन्तं चञ्चचल कनक पक्षद्वययुतं
सुधा कुम्भोद्भास्वत्करमखिल लोकाभिगमनम् ।
अंचिन्त्यं वेदैस्त्वां परममुनिनाथं स्मरति यः
स दक्षोऽसौ वादी कपटविषजन्तु प्रहरणे ॥ ५१

चञ्चचलकनक पक्षद्वययुतं அழகிய அசைகின்ற பொன் நிற மான இரு சிறகுகளுடையவரும, सुधा कुम्भोद्भास्वत्करं அமிர்த கலசத்தைக் தூக்கிய கையை உடையவரும, अखिललोकाभिगमनं ஸமஸ்த உலகத்தாலும அடையத் தகுந்த வரும, वेदैः வேதங்களாலும, अचिन्त्यं சிந்திகக முடியாத வருமான, गरुत्मन्तं கருடனாக, परममुनिनाथं பெரிய தவ சிரேஷ்டராயிருக்கிற, त्वा உமமை, यः எவன், स्मरति தியா

னிக்கிறுரே, स அந்த, असौ இந்த, वादी மந்திரவாதி, रूपदविषजन्तुप्रहरणे மாயை விஷ ஜந்துக்களுடைய பாதையை நிவாத்திபபதில், दक्षः ஸமர்த்தனுகிறுன்.

ஸ்ரீ தத்த குருவை கருடனுக தியானித்தால பீடா பரி காரம செய்யும மந்திரவாதியாக ஆவான்.

स्मृतिं निन्दन्तं ये मनुजमुपतिष्ठन्त्यतिबलात्
कृताशा मिथ्यास्यात्प्रणतजनमन्दार भवता ।
अदत्ते दत्तत्वादमलतरचिद्रम्यविभवः
सदा दत्तात्रेयो भवसि भजतामिष्टफलदः ॥ ५२

ये எவாகள், स्मृतिं அறிவை, निन्दन्तं திரஸ்கரிக் கின்ற. मनुजं மனிதனை, उपतिष्ठंते வழிபடுகிறுாகளோ (அவாகளது) अतिबलात् பலாத்காரமாக, कृता செய்யப் பட்ட, आशा மனேரதமானது, मिथ्या வீணுக, स्यात् ஆகி விடும, हे प्रणतजनमन्दार நமஸ்கரிப்பவர்களுககு கல்ப தரு போன்ற ஓ தத்தாத்திரேயரே, भवता உமமால், अदत्ते கொடுககாதவிடத்தும, दत्तत्वात् கொடுக்கப்படுகிறபடியால், अमलतरचिद्रम्यविभव நிாமலமான ஞானத்திலை அறியத் தகுந்த மகிமையுடைய நீா, सदा எப்பொழுதும, दत्तात्रेयः தத்த ஆதகிரேயன் என்று (பிரஸித்தியுடன்) भजतां ஸேவிப் பவர்களுககு, इष्टफलदः கோரிய பலத்தை அளிப்பவராக, भवसि இருக்கிறீா.

ஸ்ரீ தத்தர் பிரத்யுபகாரத்தை எதிர்பாராமலே பக்தா களுககு வரமளிபபவர். ஏழை மனிதாகள எவ்வளவு உப

காரம செய்தும ப்ரதியுபகாரத்துக்கு ஸாமர்த்தியமற்றவர்கள.

विधिं विष्णुं मायां सृणिमदनयोनिं दिनकरं
मिलित्वानङ्गेनानलयुवतियुक्तां जपति यः ।
त्वदाख्यामाख्येयां निखिलनिगमाढ्यामखिलदां
स सम्पद्भिर्देवाधिपविभवयुक्तो विहरति ॥ ५२

विधिं பிருமமாவையும, विष्णुं விஷ்ணுவையும, माया मायையையும, सृणिमदनयोनिं வஜ்ர காம பீஜத்தையும, दिनकर ஸூரியனையும, अनङ्गन காமகலேயோடு, मिलित्वा கூட்டி, अनलयुवतियुक्त ஸ்வாஹாகாரத்துடன், आख्येया பிரஸித்தி பெற்றதும, निखिलनिगमाद्या ஸமஸ்த வேதங்களாலும துதிக்கப்பட்டதுமான, अखिलदा ஸாவாபீஷ்டத்தையும அளிக்க வல்லதுமான, त्वदाख्यां உமது நாமத்தை, यः யாதொருவன், जपति ஜபிக்கிறுனே, सः அவன், सम्पद्भिः ஸம்பத்துக்களால், देवाधिपविभवयुक्तः தேவேந்திரனுக்கு ஸமமான ஐசுவரியத்துடன், विहरति விளங்குகிறுன்.

ஸ்ரீ தத்தாத்ரேய மந்திரத்தை கடைசியாக ஸ்வாஹாகாரத்துடனும ப்ரகிருதி பிருமமா, விஷ்ணுமாயா, வஜ்ரகாம பீஜத்துடனும ஜபிக்கிறவன் தேவேந்திரனுக்கு ஒப்பாக விளங்குவான் என்பதாம.

परामायावाणीमदनकमलाबीजसहितं
मनुं प्रत्येकं ते जपति सततं निश्चलधिया ।

ततोऽभ्येत्यैश्वर्यं श्रुतसकलविद्यानिपुणतां
वशित्वं ब्रह्मैक्यं सपदि यदि यायात्परमुने ॥ ५४

हे परमुने ஓ ரிஷி சிரேஷ்டரே, परामायावाणीमदन कमला-बीजसहितं சக்தி பீஜம், மாயா பீஜம், வித்யா பீஜம், காம பீஜம், லக்ஷ்மீ பீஜம் இவைகளுடன், ते मनुं உமது மந்திரத்தை. प्रत्येक தனித்தனியாக, सतत இடைவிடாமல், निश्चलधिया அசைவற்ற மனதுடன், यः யாரொருவன், जपति ஜபிக்கிறானோ, सः அவன், ततः அதிலிருந்து, ऐश्वर्यं ஐசுவரியத்தை, अभ्येति அடைகிறான், श्रुत सकलविद्यानिपुणता வேதாந்த முளபட ஸமஸ்த வித்தையிலும் வல்லமையையும், वशित्व ஜிதேந்திரியத்துவத்தையும், ब्रह्मैक्यं பரபிருமமத்துடன் ஸாயுஜயத்தையும், यायात् அடைவான்.

ஸ்ரீ தத்த குருவின் மந்திரத்தை மேறகூறிய பீஜங்களுடன் தனித்தனியே இடைவிடாது ஜபித்தால ஸர்வ ஐசுவரியம்; இந்திரிய நிக்ரகம முதலானதடைந்து ஞானத்தால முக்தியடைவாள்.

अविज्ञातं किञ्चित्तव जगति नास्ति प्रभवितुः
तदाविज्ञातोऽहं यदपि सकलज्ञेन भवता ।
अदृष्टं मन्येऽहं प्रतिभटमविज्ञानकरणे
मुने दत्तात्रेय प्रकुरु मयि कारुण्यमतुलम् ॥ ५५

हे दत्तात्रेय ஓ தத்தாத்ரேய மகரிஷியே, प्रभवितुः பிரபுவான, तव உமக்கு, जगति உலகத்தில், अविज्ञातं அறியப்படாதது, नास्ति கிடையாது, सकलज्ञेन எல்லாமறிந்த, भवता

உமமாலே, अहं நானும, विज्ञातो यद्यपि அறியப்பட்டவனே யாவேன (அப்படியிருந்தும), अविज्ञान करणे என் விஷயம அறியாமலிருப்பதற்கு, अदृष्टं (என்னுடைய) துரதிருஷ டத்தை, प्रतिभटं விரோதியாக, अहं मन्ये நான் நினைகின றேன், मयि என்னிடத்தில், अतुलं ஒபபறற, कारुण्य தயவை, प्रकुरु செய்வீராக.

ஸ்ரீ தத்தகுரு ஸர்வஞனனதால என்னேயும அறிநதிருபபார். ஆயினும என் நிலைமையை அறிந்து ரக்ஷிக்காம லிருப்பது பறறி எனது துரதிருஷடம இடையூறு இருக்கிறது ஆதலால அதை யகறறி யருள்புரிய வேண்டுமென்பதாம.

भवत्पादाम्भोजद्वय शुभरसास्वाद चतुर-
भ्रमद्भृङ्गीसंघायित हृदय वृत्ति कलयमाम् ।
अनाधाराधाराश्रितसुरतरो तात्रकजने
मुने कारुण्याब्धे प्रकुरुमयि संपत्प्रकटनम् ॥ ५६

अनाधाराधार ஆதாரமறறவர்களுக்கு ஆதாரமாயும, आश्रितसुरतरो சரணமடைந்தவர்களுக்கு கல்ப விருக்ஷமாயும, कारुण्याब्धे கருணுஸாகரமாயுமுள்ள, मुने ஓ மகரிஷியே भवत्पादाम्भोजद्वय शुभरसास्वाद चतरभ्रमद्भृङ्गी सङ्घायित हृदय वृत्तिं உமமுடைய சரணாவிநத மிரண்டிலும உள்ள நல்ல சுவையைநுகர்வதில் வலலமையுள்ள வண்டு வரிசை போல் மனேவிருத்தியையுடையவனுக, मां என்னே, कलय செய்ய வேண்டும, मयि என்னிடத்தில், सम्पत्प्रकटनं प्रकुरु ஐசுவரிய அபிவிருத்தியை வளரச செய்ய வேண்டும.

वदन्त्येकेऽपार्थां तव गतिमनेकार्थ करिणी
अजानन्तोज्ञेऽयामनधिगत तत्त्वार्थ मतयः ।
महायोगिं ल्लोके जडमतिकृते त्वं धृतवपुः
तथा नोचेद्भक्त स्वजन परिरक्षा कथमहो ॥ ५७

महा योगिन् மகா யோகியே, अनेकार्थकरिणी அனேக புருஷார்த்தங்களை கொடுக்கின்ற, तव உமமுடைய, अज्ञेयां அறிய முடியாத, गतिं ஸ்வாபவத்தை, अजानन्तः அறியாத, अनधिगत तत्त्वार्थमतयः அறியப்படாத தத்துவார்த்தத்தை, உடைய புத்தியுள்ளவர்கள, अपार्थां பிரயோஜனமறறதாக वदन्ति சொலலுகிறாகள, लोके உலகத்தில, जडमति कृते மந்த, புததியுளளவர்களுககாக, त्वं நீ, धृतवपुः தரிககப்படட சரீரமுடையவர், तथानोचेत அபபடியிலலாவிடில், भक्तस्वजन रक्षा பகதாகளுடையவும ஸ்வ ஜனங்களுடையவும ரக்ஷணமானது, कथं எவவாறு முடியும, अहो ஆசசரியம.

ஸ்ரீ தத்தகுருவின் அவதாரம நிஷபலமென சில மூடாகள நினைககிறாகள. இநத அவதாரமே மிகவும ஸபலம ஏனெனில இதுவே மூடர்களுககும அனுகூலமானது.

स्मृतस्त्वच्छिष्यो वा जगति कृतवीर्यस्य तनयो-
ऽर्जुनो राजा चोराद्भय महिभयं वृश्चिक भयम् ।
हिनस्त्याजौ शत्रूदितमपि भयं वेति गदितं
भवेयुस्त्वच्छिष्याः किमुतहृत चोरादिक भयाः ॥५८

त्वच्छिष्य: உமது சிஷ்யரான, कृत वीर्यस्य तनयः கிருத வீரியன் புதல்வனான கார்த்தவீரியன் என்ற, अर्जुनो राजा அரசனான கார்த்தவீர்யார்ஜுனன், जगति உலகத்தில, स्मृतः நினைக்கப்பட்டவனைக் கொண்டு, चोर भयं திருடா பயத்தையும், अहि भयं ஸாப்ப பயத்தையும், वृश्चिकभयं தேள பயத்தையும், आजौ யுத்தத்தில், शत्रूदितं भयमपि சத்ருக்களால உண்டாகும பயத்தையும், हिनास्ति நசிக்கச் செய்கின்றார், त्वच्छिष्याः உமது சிஷ்யர்கள, हृत चोरादिक भयाः போக்கடிக்கப்பட்ட திருடா முதலான பயத்தையுடையவர்கள் எனபது, किमुत கேழுக்கவும வேணடுமோ,

ஸ்ரீ தத்த குருவின சிஷ்யாகளை ஸமரிப்பவருக்கே பயம நீங்கும. ஆகவே குருவின் மகிமை அளவறறதென்பதாம.

खलानां सेव्यो वा न भवसि यदाऽकिंचन नृणां
प्रियः साधूनां त्वं तव च सुहृदस्तेऽपि सुजनाः ।
मयित्वार्ते दीने जनन मरणाद्यै कुरुदयां
दयावान् को वा मे भ्रमनिगड निर्मोचन विधौ ॥५९

खलाना துஷ்டர்களுக்கும, सेव्यः சேவிக்கத் தகுந்தவனாக, त्वं நீர், न भवसि यदि ஆகவில்லையானால, अकिञ्चनानां ஏழைகளான, साधूना ஸாதுக்களுக்கு, प्रियः பிரியமானவரே, ते அந்த, सुजना अपि ஸாவ ஜனங்களும, तव உமக்கு, सुहृदः பந்துக்கள், दीने ஏழையும, जनन मरणाद्यैः பிறப்பு இறப்பு முதலானவற்றால், आर्ते பீடிக்கப்பட்டவனு

புமிருக்கிற, मयि என்னிடத்தில், दयां தயவை, कुरु செய்யும், मे என்னுடைய, भवनिगडनिर्मोचन विधौ ஸம்ஸார பந்தத்தை விலக்குவதான காரியத்தில், कोवा யார் தான் दयावान् தயை புரிவான்.

ஸ்ரீ தத்தகுரு ஏழைக்கிரங்குபவர் நானோ பரம ஏழை ஆதலால் அவர் ஒருவரே என்னை கைத்தூக்கிவிட வேண்டும்,

यथा माता पुत्रं सकलगुणहीनं च कुटिलं
प्रपुष्णात्यन्नाद्यै रनुदिनमतीवादर युता ।
तथा त्वं लोकानां मम च पितरावित्यभि मतं
ततस्त्रातुं दातुं फलमभिमत चार्हति विभो ॥ ६०

माता தாயானவள், सकलगुणहीनं ஒருவித குணமுமில்லாதவனும், कुटिलं வக்கிரனுமான, पुत्रं புத்திரனையும், अन्नाद्यैः அன்ன ஆகாராதிகளால், अनुदिनं தினந்தோறும், अतीवादरयुता மிகுந்த வாத்ஸல்யத்துடன் கூட, यथा எவ்வாறு, प्रपुष्णाति போஷிக்கிறளோ, तथा அவ்வாறே, त्वं நீர், लोकानां உலகங்களுக்கும், मम च எனக்கும், पितरौ தாய் தந்தையர்களாக, अभिमतः கருதப்பட்டவர், ततः ஆகையினல், त्रातुं காப்பதற்கும், अभिमतं கோறப்பட்டதான, फलं பயனை, दातुं கொடுப்பதற்கும், विभो ஏ பிரபுவே, अर्हासे தகுதியுள்ளாகிறீர்.

உலகத்தில பெறற தாயார்கள் புத்திரனை குணமற்றவனுயிருந்தும கைவிடவாட்டார்கள். நீரோ ஜகத்துக்கு மாதா

பிதாககளாயிருக்கிறீா. ஆதலால் உன் குழநதையான என்னை நீா குற்றம பாராமல காப்பாறற வேண்டுமென்ப தாம.

जडं वाचाऽधीशं सुधियमपि मूकं च कुरुषे
रवेर्वा शीतत्वं यदि च कुरुषे दृष्टिमगतेः ।
अकर्तुं कर्तुं वा यदपि परिकर्तुं च मनुषे
तदा सर्वं कुर्याः क्वचन किमसाध्यं त्रिभुवने ॥ ६१

जडं மூடனையும, वाचाधीशं பிருகஸபதியாகவும, सुधियमपि புத்திமானையும், मूढं மூடனாகவும, कुरुषे செய்கிறீா, रवे: ஸூரியனுககு, शीतत्वं குளிாசசியையும, अगतेः கதியற்றவனுககு, दृष्टिं பாாவவையையும, कुरुषे செயகிறீா, कर्तुं செய்வதறகும, अकर्तुं செயயாமலிருப்பதறகும, अन्यर्-कर्तुमपि வேறொன்றாக செயவதறகும, यदि मनुषे ஸங்கல பிக்கிறீராலை, तदा अப்பொழுது, सर्वं எல்லாவறறை யும, कुर्याः செய்வீர், त्रिभुवने மூவுலகத்துள, क्वच எங்கே தான, किं எது தான், असाध्यं முடியாதது.

ஸ்ரீ தத்த குரு ஸங்கலபித்தால எதையும செய்ய வல்ல வா ஆதலால் அவரை இடைவிடாது பஜிகக வேண்டும.

पुमान् यो वै युष्मच्चरण परिचर्या कृति परः
महालापस्यानाशन शयन यानानि कुरुते ।
सवै धन्यो लोके सकल जगदाराध्य महिमा
अहो भाग्यं तस्यागणितयशसः कोपि न भजेत् ॥

य· पुमान् எந்த மனிதன், युष्मच्चरणपरिचर्याकृतिपरः உமமுடைய சரணசேவையில் ஈடுபட்டவனுக, महालापस्था नाशन शयनयानानि பெரிய பூசை அபிஷேக மண்டபம கட்டுதல நைவேத்தியம செய்வித்தல். பள்ளியறை கட்டல் வாகனம செய்வித்தல் இவைகளை, कुरुते செய்கிறுனே, स एव அவன் தான், लोके உலகத்தில், धन्यः பாக்யசாலி, सकल जगदाराध्य गरिमा ஸமஸ்த உலகத்திலும தக்க மகிமை யையுடையவனுமவனே, अहो ஆச்சரியம, अगणितयशसः எண்ணமுடியாத கீர்த்தியையுடைய, तस्य அவனுடைய, भाग्यं அதிருஷ்டத்தை, कोऽपि எவனும, न भजेत அடையான்.

ஸ்ரீ தத்த குருவை வழிபடுபவன ஸகல ஸமபத்துக்களை யுமஅடைவான எனபதாம.

प्रसादात्ते यस्मिन् प्रबलतरदारिद्र्यविभव·
स यायादिन्द्रत्वं सकल सुरनारी परिवृतः ।
तवोपेक्षा यस्मिन् भवति स सुराणामधिपति·
परब्रह्मत्यन्त प्रतिहत महैश्वर्य विभव । ६३

यस्मिन् எவனிடத்தில, प्रबलतर दारिद्र्यविभवः மிகவும அதிகமான ஏழமை தாணடவம ஆடுகிறதோ, सः அவனும, ते உமமுடைய, प्रसादात अனுகிரகத்தினுல, इन्द्रत्वं இநதிர பதவியை, यायात அடைவான், सकलसुर नारीपरिवृतः ஸமஸ்த மான தேவஸ்திரீகளாலும சூழப்பட்டவனுமாயிருப்பான் यस्मिन् எவனிடததில், तव உமக்கு, उपेक्षा ஔதாஸின்யமோ

सः அவன், सुराणामधिपतिः தேவராஜனாயிருந்தாலும், परत्र பிறகு, अत्यन्तं மிகவும், परिहृतमहैश्वर्यविभवः போக்கடிக்கப்பட்ட செல்வத்தையுடையவனாக, भवति ஆகிறான்.

ஸ்ரீ தத்த குருவின் கிருபையுள்ளவன் மிகவும் தரித்திரனாயினும், தேவேந்திரனுக்கொப்பாவான் அவரது கடாக்ஷமில்லாதவன் தேவராஜனாயிருப்பினும் செல்வத்தையிழப்பான்.

सदा मन्त्रैर्जाप्यः पुनरपि मनूनेव जपसि
स्वयं तन्त्रध्येयो यदपि कुरुषे तन्त्र निचयम् ।
सदा ब्रह्मानन्दामृत जलधि केली कलितधीः
स भूतेर्भूयस्याः भवतु भगवन्नः कुरु दयाम् ॥ ६४

सदा எப்பொழுதும், मन्त्रैः மந்திரங்களினால், जाप्यः ஜபிக்கத்தகுந்தவனாயினும், पुनरपि மறுபடியும் मनूनेव மந்திரங்களையே, जपसि ஜபிக்கிறீர், स्वयं தான், तन्त्रध्येयः தந்திரங்களால் தியானிக்கத்தக்கவனாயினும், तन्त्रनिचयं தந்திரங்களின் சமூகத்தை, यदपि कुरुषे செய்கிறீர், सदा எப்பொழுதும், ब्रह्मानन्दामृत जलधि केली कलितधीः பிருமமானந்தாமிருத வாரத்தில் முகத்திய புத்தியுடன் கூடின, सः அப்பேர்கொத்த ஸ்ரீதத்தா, भूयस्याः அதிகமான, भूतेः செல்வத்துக்கு காரணம், भवतु ஆகட்டும், भगवन् ஓ ஆண்டவனே, नः எங்கள் பேரில், दया தயவை, कुरु செய்ய வேண்டும்.

மந்திரங்களினால் ஜபிக்கத்தகுந்த நீராமந்திரங்களை ஜபிப்பிப்பதும், தந்திரங்களால் பூஜிக்கத் தகுந்த நீர்தந்திரங்களை யனுஷ்டிப்பதும் லோகசங்கிரகமே. அப்படிப்பட்ட நீர் என பேரில் தயை புரியவேணும்.

तुरीयाग्निश्वेतद्युति दिनकृदर्कैर्मुनिपते
महाविद्या खण्डैः परियुत महानुष्टभ मनोः ।
चतुर्भिश्चक्राब्जाङ्कुश गुणधरं सामियुवति
नृसिंह त्वद्रूपं भजति स पुमर्थैक निलयः ॥ ६५

तुरीयाग्निश्वेतद्युति दिनकृतर्कैः பிந்து அகனி பீஜம சந்திரசூரிய பீஜமிவைகளடங்கிய, मुनिपतेः ஸ்ரீ தத்த முனிவருடைய, महाविद्या खण्डैः மஹாமந்திரமசங்களாலே, परियुत महानुष्टभमनेः சோகக்கப்பட்டமகானுஷ்டுப மந்திரத்தை உடைய, चतुर्भिः நானகு கைகளாலும், चक्राब्जाङ्कुशगुणधर சக்ரம பத்மம அங்குசம பாசம இவைகளை தரித்தவரும், सामियुवति பாதிஉருவம லக்ஷ்மீ வடிவமாயும், नृसिंह நிருஸிமமாத்மகமான, त्वद्रूपं உமது ரூபத்தை, यः யாதொருவன், भजति பஜிக்கிறானோ, सः அவன், पुमर्थैक निलय. புருஷார்த்தங்களுககு இருப்பிடமாக ஆவான்.

ஸ்ரீ தத்த குருவை லக்ஷ்மீ நரஸிமம ஸ்வரூபமாக வழிபடுவோனுககு ஸர்வ புருஷார்த்தங்களும கைகூடும.

मुने ते माणिक्यप्रवरखचिते हेम मकुटे
पुरा कल्पध्वंसे परिकलित सूर्या पररुचः ।

वसन्त्यस्मिन्नूनं न हि यदि तदा भूत मुनयो
न विद्यन्ते लोकाः प्रवरतिमिरान्तैक चतुराः ॥ ६६

हे मुने ஓ தத்த முனிவரே, माणिक्य प्रवर रचिते உயர்ந்த மாணிக்கங்களாலிழைக்கப்பட்ட, ते உமமுடைய हेम मकुटे தங்கக்கிரீடத்தில, पुरा முனபு, कल्पध्वंसे பிரளய காலத்தில, परिकलित सूर्या லயமடைந்த சூரியர்கள், परञ्च· மிகுந்த ஒளியையுடையவர்களாயகொண்டு, वसन्ति வசிக கின்றார்கள். नूनं நிச்சயம, नहि यदि அப்படியிலலாமற போனால், अस्मिन् இந்த சமயத்தில், लोकाः உலகஙகள், प्रवर तिमिरान्तैक चतुराः அடாந்த இருளை நீககும வல்லமையுள்ள வர்களாக, न विद्यन्ते ஆகமாட்டார்கள்.

ஸ்ரீ தத்த குருவின் சிரஸ் முதல பாதம வரையில வா ணிகக ஆரமதத்து முதலில் கிரீடத்தை வர்ணிககிறார். அதி லுள்ள மாணிககக்கறகள் சூரியன போல் பிரகாசிககினறன

अहो योगिन्नानामणिखचितभाक्त्क मकुट
शिखाग्रालम्बिन्यास्त्रिक तरुमसौ रत्न निकरात् ।
महामेरोलींलां कलयति सदा ग्राम कलितां
शरत्सौदामिन्याः कटकवर तेजोमय तनो ॥ ६७

हे योगिन् ஓ யோகீசுவரரே, मणि खचितः ரத்னங்கள் பதிககப்பட்ட, असौ இந்த, भाक्त्क मकुटः உமது கிரீட மானது, कटकवर तेजोमय तनोः தாழ்வரைகளில் தேஜஸ்வி

களையுடைய, महामेरोः மேரு பர்வதத்தினுடைய, रत्नशिखरात् ரத்ன மயமான கொடுமுடியிலிருந்து, त्रिकूटतलं முதுகு பிர தேசத்தில, शिखाग्रालम्बिन्या நுனியில தொங்குகிற, शरत्सौदामिन्या சரத்கால மேகத்தில மின்னல கொடியின், सदायाम कलिता அழகாயும தீர்க்கமாயும பிரகாசிப்பதுமான, लीलां லீலையை, कलयति உண்டுபணணுகிறது. अहो ஆச்சரியம.

சிரஸஸில் கிரீடம. அதிலிருந்து ஒளி வீசுவதைப் பார்த்தால மகா மேருவிலிருந்து மின்னல் மின்ன தாழ்வரையில ஒளி வீசினால எவவாறிருக்குமோ அப்படியிருக்கிறதென்பதாம.

सुविज्ञातं लोकैरनवधि सदादेशन परैः
सुधा भानोः खण्ड तत्र निबिड भावांधकरणं ।
द्वितीयं सोमेन्दुस्फुटमुकुटतः कान्तमनघं
महामूर्तिज्योत्स्ना हरति नत दारिद्र्य तिमिरम् ॥

अनवधि எல்லையில்லாமல், सदादेशनपरैः அழகிய உபமானங்களையறிகிகிற, लोकैः உலகத்தாரால், सुविज्ञातं நன்கு அறியப்பட்ட, निबिड भावोध करणं கனமான ஒளியை வெளிப்படுத்துகிற, कान्तं மனோக்ஞமாயும, अनघं குற்றமற்றதாயும, सोमेन्दु स्फुट मकुटतः பரமசிவனது மகுடத்தைவிட, द्वितीयं இரண்டாவதாயிருக்கிற, सुधा भानोः खण्डं சந்திர கண்டமானது, नत दारिद्र्यतिमिरं வணங்குபவர்

களின் தாரித்ரியமாகிற இருட்டை, हरति போக்கடிக்கிறது. हे महामूर्ते அபரிச்சின்ன ஸ்வரூபமே

ஸ்ரீ ததகருடைய சிரஸஸில் விளஙகும கிரீடமானது பரமசிவனுடைய சிரஸ்ஸில் துலங்கும சநதிரனைப போல ஏழ்மையாகிய இருட்டைப் போககுமாம.

धृतं पुण्ड्रं मात्रात्रितयरुचिरं साक्षरमिदं
सहस्रारे हंसात् स्थितपरमहंसं जिगमिषोः ।
वहन्तीपादाब्जद्वयसरललाक्षारसपदं
पराशक्तेश्चन्द्रोपलरचित सोपानपदवी ॥ ६९

सहस्रारे ஸஹஸராரம என்ற சகரத்திறகு ஸ்தான மான நெறறிககட்டில், धृतं தரிக்கப்பட்ட, इदं இநத पुण्ड्रं விபூதிப் பட்டையானது, साक्षर ஓங்காரத்துடன கூடின, मात्रात्रयं அகார, உகார, மகாரமென்ற மூன்று மாத்திரை, हंसात ஹமஸத்தின் ஆசிரமத்திலிருநது, परमहंस பரம ஹமஸாசிரமத்தை, जिगमिषोः அடைய விருமபு கிறவனுககு, पराशक्तेः பரதேவதையினுடைய, पादाब्जद्वय सरललाक्षारसपदं இரு பாதங்களின் செமபஞ்சுக்குழமபுள்ள சிவந்த ஸ்தானத்தை, वहन्ती அழைத்துச செலவதான, चन्द्रोपलरचित सोपानपदवी சநதிர காந்தக் கறகளால் செயயப் பட்டபடிக்கட்டு.

ஸ்ரீ தத்த குருவால நெறறியில் அணியப்பட்ட திரி புண்டமானது ஹம்ஸாசரமத்திலிருந்து பரமஹமஸாசிர மத்துக்குச செல்லும பாதை போலிருக்கின்றதென்பதாம.

श्रयेते हैमन्ते तनुविमलपत्रे मधुकरौ
शुभं गर्भाम्भोजे स्थितमिति सुचिरं शमनिधे ।
कठोरेन्दुप्रांशुप्रवरनिकरी भूततिमिरं
सुधाम्शुर्भावत्को मुकुलयति विद्युत्कुवलयम् ॥ ७०

शमनिधे *தபோநிதியே*, हेमन्ते *ஹேமந்த ருதுவில்*, तनुविमलपत्रे *அழகிய சிறு தளங்களை உடைய*, गर्भांभोजे *கர்ப்ப தாமரைகளை*, मधुकरौ *வண்டுகள்*, कठोरेन्दुप्रा शुप्रवरनिकरी-भूततिमिर *பூரண சந்திரனது கிரணத்தால திரஸ்கரிக்கப் பட்ட இருளையுடையதாக*, स्थितमिति *இருப்பதென்று*, शुभं *அழகாக*, श्रयेते *அடைகின்றன*, भावत्क *உமமுடையதான*, सुधांशुः *(முக) சந்திரனது*, कुवलयं *பூவட்டத்தை (குவலய புஷ்பத்தை)*, विद्युत् *காந்தியற்றதாக*, मुकुलयति *மூடச செய்கிறது*.

ஸ்ரீ தத்த குருவின் முக சோபையானது பூர்ணிமையில் உதித்த வட்டமான சந்திரனுடைய சோபையையும திரஸ்கரிககிறதென்பதாம.

तमोभिर्मूकालीगृहमिदमनुज्जृम्भितमिति
त्वदीये नेत्राब्जे कमलसदना जृंभितवती ।
सदा सुज्ञानेनाविशति सदयाक्षि प्रसरति
प्रभो यस्मिन् स्यात्ते ध्रुवमति धनोऽयं मुनिपते ॥७१

मूकाली गृहं *வாய் திறக்காத வண்டுகளின் கிரகமான*, इदं *இதானது*, तमोभिः *தமஸ்ஸால்*, अनुज्जृम्भितं *ஆக்கிர*

மிகைப்படவில்லை, इति என்று, त्वदीये உமமுடையதான, नेत्राब्जे நேத்திரங்களாகிற தாமரைப்பூக்களை, कमलसद्ना லக்ஷ்மி தேவியானவள், जृम्भितवती அடைந்தாள், ते உம முடைய, म दयाक्षि தயவுடன் கூடின பார்வையானது, यदा எப்பொழுது, यस्मिन् யாரிடம், प्रसरति பரவுகிறதோ, अयं இவன், मुनिपते தத்த குருவே, अति घन· மிகுந்த தனவா னுயும, स्यात ஆவான், सुज्ञानेन நல்ல தத்வ ஞானத்தால, आविशति பூர்ணனுகவுமாவான.

தாமரைப்பூக்களினும ஸ்ரீ தத்த குருவினுடைய கடா க்ஷமே மிகுந்த அழகுடையதென்பதாம.

यदा योगिन्नीषद्विरलविलसत्कोरकदृशो-
रूपान्ते नीलाली उदरयुगलीकञ्जदलयोः ।
वरं तारायेते कनकमकरीकुण्डलयुगे ।
कटाक्षौ चाम्पेयस्तबकविचरन्ताविव वरौ ॥ ७२

हे योगिन ஓ யோகீசுவரரே, यदा எப்பொழுது, ईष-द्विरलविलसत्कोरकदृशो· கொஞ்சம மலர்ந்து பிரகாசிக்கிற தாம ரையைப் போன்ற கணகளினுடைய, उपान्ते சமீபத்தில், नीलाली கருத்த வண்டுகளையுடைத்தாயிருக்கிற, कञ्जदलयोः தாமரை இதழ்களுடைய, उदर युगली இரண்டு மத்ய பிர

கேசங்கள், तदा அப்பொழுது, कटाक्षै இரு கடைக்கண் களும், चाम्पेयस्तबकविचरन्तौ சம்பகப் பூங்கொத்தில சஞ்சரிக் கிறது போல, वरौ சிரேஷ்டங்களாக, कनकमकरि कुण्डलयुगे தங்கமயமான குழையுடன் கூட குண்டலங்களாக, वरं तारायेते நக்ஷத்திரங்களாக ஆகின்றனவாம்.

ஸ்ரீ தத்த குருவின் கருவிழிகளும வெள்ளை விழி களும மகா குண்டலங்களின் காந்தி வீசப்பட்டமையாய் சம்பக புஷ்பம போலும நக்ஷத்திரம போலும துலங்குகின் றன வென்பதாம.

त्रयीविद्यारूपस्त्रितनुरहिमांशुः प्रतिदिनं
श्रुती भावत्केचिद्विविधमकरी कुण्डलपदे ।
मिलित्वात्माय न धनतरमुपाधिद्वयमिति
व्यनक्ति श्रींकारं निखिलजगदुद्दीपकमुने ॥ ७२

त्रितनुः திரிமூர்த்தி ஸ்வரூபனும், त्रयी विद्यारूपः மூன்று வேதங்களின் ஸவரூபமாயுமிருக்கிற, अयं இந்த अहिमांशु சூரியன், प्रतिदिनं தினந்தோறும, भावत्के உம முடையதான, चिद्विविध मकरीकुण्डलपदे ஞானாகார மகர குண்டலங்களுக்கு ஸ்தானமான, श्रुती காதுகளை, मिलित्वा சேர்ந்து, निखिल जगदुद्दीपक मुने உலகங்களை பிரகாசப் படுத்தும ஓ முனிவரே, श्रीकारं ஸ்ரீ சப்தத்தை, ते உம முடைய, उपाधिद्वयं இரண்டு உபாதிகளென்று, व्यनक्ति வெளிப்படுத்துகிறது.

ஸ்ரீ தத்த குருவின் இரு காதுகளிலும் குண்டலங்கள் ஸூரியன் போல் பிரகாசித்துக் கொண்டிருப்பது ஸ்ரீ என்ற சப்தம உலகத்தை ஒலிக்கிறது போலும்.

कपोलौ यौष्माकौ स्फुटमुकुरबिम्बप्रतिभटौ
भृशं सङ्घर्षित्वात्प्रतिदिनसमारोपितरूचौ ।
निजाकान्तिर्नित्या कनकनिकषात्यन्तमहिमा
त्वदीया नीचैव प्रचुरतरकान्तिस्तवमुने ॥ ७४

यौष्माकौ உமமுடையதான, कपोलौ கன்னங்கள, स्फुट मुकुट बिम्ब प्रतिभटौ தெளிவான கண்ணாடி பிமபத்துக்கு ஸமானமாக, भृशं शङ्घर्षित्वात मिகவும (குண்டலறதுடன்) உலகுவதாலே, प्रतिदित समारोपितरुचौ தினந்தோறும ஆரோபிக்கப்பட்ட காந்தியை உடையன, हे मुने ஓ முனிவரே, निजा உமமுடைய உண்மையான, कान्तिः சோபையானது, नित्या எப்பொழுதுமுளது, अत्यन्त महिमा மேலான மகத்துவமுடையது, त्वदीया உமமுடையதான, कनकनिकषा தங்கபிறும்பானது, नीचैव மட்டம தான்.

ஸ்ரீ தத்த குருவின் கனனப் பிரதேசங்கள் கண்ணாடி பிமபம் போல திகழ்வன.

मुखेन्दुं दृष्ट्वा ते यदि बिशति राहुं भति
भयाच्छशी वक्त्र प्राप्यद्विगुणितकलानां निधिरभूत् ।
द्विजानां राजत्वं प्रकटितमतो दत्तशरणं
बलेनाहो स्वामिन् कथमपि च लभ्यो हि महिमा ॥ ७५

हे स्वामिन् ஓ பகவானே, ते உமதுடைய, मुखेन्दुं முகமாகிற சந்திரனை, दृष्ट्वा பார்த்து, राहूं प्रति भयात् ராகுவினிடமிருந்தும பயத்தினுல, शशी சந்திரன், त्वत्र உமது வதனத்தை, प्राप्य அடைந்து, द्विगुणित कलाना இரண்டு மடங்கு கலைகளுக்கு, नेधिः இருப்பிடமாக, अभूत ஆனன் अतः இதினின்றும, द्विजाना பறகளுக்கு (பிராமமணர்களுகளு, राजत्वं ராஜாவாக இருபபது, प्रकटितं வெளிபபடுத்தப்பட்டது. दत्त ஓ தத்த குருவே, शरणं சரணுகதரக்ஷணமும, प्रकटितं வெளிபபடுத்தபபட்டது, कथमपि சிரமப்பட்டு, बलेन தபோ பலத்தினுல, महिमा மஹிமையானது, लभ्योहि அடையத் தகுநததன்றே.

சந்திரன் ராகுவுக்குப் பயநது ஸ்ரீ தத்த குருவின் முகத்தை சரணமடைநதுளான் ஆகவே த்விஜன என்ற பெயரை அடைநதானும.

तवायं बिंबोष्ठश्चुबुकसहितो विद्रुमलता
समाक्षिप्ता तिर्यग्यदि बहुपदं स्यात्फलयुगम् ।
व्रजेत्तत्साम्यं तन्निहितमुत वा पल्लवपदं
यदि स्यात्ते नालं तुलयितु महो संयमिपते ॥ ७६

विद्रुम लता பழவக் கொடியானது, तिर्यक् குறுக்காக, समाक्षिप्ता பரவியதாய், स्यात् यदि இருக்குமேயானல், बहु पदं நானுவித ஸ்தானமுள்ள, फल युगं இரண்டு பழங்கள், स्यात् यदि இருக்குமேயானல், पल्लव पदं துளிரின் அடியானது,

तन्निहितमुतस्यात अதில வைககமபட்டதாயிருந்தாலும, हे सयमि पते ஓ யோகீசுவரரே, तव உமமுடைய, चुबुक सहित. முகவாய் கடடையுடன் கூடின, बिम्बोष्ठः கோவைப் பழம போன்ற உதடானது, तुलाचितु ஒப்பிடுவதற்கு, नालं முடியாது, अहो ஆசசரியம.

ஸ்ரீ தத்த குருவின் உதட்டிறகு உலகத்தில் உபமானமே சொலல முடியவில்லை. ஏனெனில் பவழக்கொடி குறுககே படர்ந்து அதில இரண்டு கோவைப்பழம தொங்கினால தான் உவமை கூற இயலுமாம.

भवद्वाणीश्रेणी श्रवणपुटसौख्यप्रकरणी
विजेतुं वाक् श्रुत्वा स्वयमुत विदित्वाऽहमिति भाक् ।
अशक्ता तेऽत्यंतं फणिललितजिह्वाग्रमिषतः
प्रविष्टा वत्क्रांतं सितमणिलसद्विद्रुमगृहम् ॥ ७७

श्रवण पुटसौख्य प्रकरणी காதுகளுக்கு இன்பத்தை கொடுக்கிற, भवद्वाणी श्रेणीं உமது வார்த்தைகளின் கிரமத்தை, श्रुत्वा கேட்டும, स्वयं தானுகவே, विदित्वा அறிந்தும वाक வாக தேவி, विजेतुं ஜயிப்பதறகு, अत्यन्तं மிகவும, अशक्ता சகதியறறவள், अहमिति भाक् அகஙகாரத்தை யடைந்து, फणि ललित जिह्वाग्रमिषतः பாமபு போல் அழகிய நாககு நுனி என்ற வியாஜத்தினால், सितमणिल सद्विद्रुमगृहं வெண்மணிகள் விளங்குகின்ற பவழ மயமான பீடம

போன்ற, वन्त्रान्तं வாயினுள்ளே, प्रविष्टा பிரவேசித்துள்ளது.

ஸ்ரீ தத்தருடைய முகத்தில் வஸிப்பதற்கு ஸரஸ்வதி மிகவும் ஆசைப்பட்டு ஜிஹ்வாக்ரமென்ற வியாஜாதினல் வஸிக்கிருள்.

तवावृत्ता रेखात्रयविलसिता कंबुरभवत्
शिराणामाधारः कथमभवदेतन्न यदि चेत् ।
अथेमामूहेहं त्रिपति कविहराद्याकृति धरां
तथा नो चेद्वेदत्रितय कलितां वापि गणये ॥ ७८

तव உமமுடைய. आवृत्ता வட்டமான, रेखात्रयविलसिता மூனறு மடிப்புகளால விளங்குகின்ற, कम्बु சங்கமானது, शिराणां நாடிகளுக்கு, आधारः ஆதாரமாக, अभवत् ஆயிற்று एतत् இது, यदि न अभवत् चेत् இல்லாவிடில, कथं எப்படி अभवत् இருககும அथ அல்லது, इमां இநத ரேகையை, कवि हराद्याकृति धरां பிரம, விஷ்ணு, ருத்திராகிருதியுடையதாகவும, नो चेत् அல்லது, वेदत्रय कलितां वापि மூனறு, வேதஙகள சோககபபடடதாவாவது, अहं நான், ऊहे ஊஹிக்கிறேன்

ஸ்ரீ தத்த குருவின் கழுத்தில உள்ள மூன்று ரேகைகளும பிருமா விஷ்ணு ருத்திரர்களின் மூன்று தொழிலளவும, மூன்று வேதஙகளின் அறிவொளியாகவும ஊஹிககப் படுகிறதாம.

महानन्तश्चासीद्विष धरवरौ वासुकिरसौ
निबर्हन्तौ मर्त्याधिक भयकरत्वं गणयताम् ।

भुजाकारौ स्वीयौ तव तु भुजसत्त्वं विदधती
मुने भूतौ स्निग्धौ सपदि वरदौ चा भयकरौ॥ ७९

हे मुने முனிவரே, महानन्तः பெரிய அனந்தனும், असौ பிரஸித்தி பெற்ற, वासुकि वरः வாஸுகி ஸ்ரேஷ்டனும், विषधरवरौ விஷத்தைத் தரிக்கிறதாக, गणयतां தியானிப்பவர்களுக்கு, मर्त्याधिक भयकरत्वं மனிதர்களுக்கு அதிக பயங்கரமாயிருத்தலை, निबर्हन्तौ பரிஹரிக்கிறதுகளாகக்கொண்டு, स्वीयौ உங்களுடையதான, भुजाकारौ புஜவடிவமாக, तव உமது भुजसत्त्वं புஜ பாவத்தை, भूतौ அடைந்தும், स्निग्धौ ஸ்நேகமுள்ளதும், वरदौ வரமளிப்பதும், अभयकरौ அபயமளிப்பதும், सपदि சீக்கிரத்தில, विदधतः செய்கின்றன.

ஸ்ரீ தத்த குருவின் இரண்டு புஜங்களும் இரண்டு ஸர்ப்பவடிவமாக இருக்கின்றனவாம் அவைகளை வாஸுகியென்றும் அனந்தனென்றும் தியானம் செய்ய விஷயம் அனுகாதென்பதாம்.

मुने गङ्गास्तोतोऽमरवरगिरि प्रस्थ फलके
प्रसादे स्वर्णाढ्यं प्रभवदभवघ्नागलुलितम् ।
त्रिसूत्रं सुस्निग्धं धवलमुपवीतं कलयते
महायोगिन्मूर्तित्रयमपि विलीनं तद भवा ८०

महा योगिन् மகாயோகியான, हे मुने ஓ ரிஷியே, सुस्निग्धं மிகவழகாயும், धवलं வெண்மையாயும், त्रिसूत्रं முப்புரியுள்ளதாயுமிருக்கிற, उपवीतं பூணூலானது, अमरवरगिरि प्रस्थफलके

மேருமலையின் தாழ் வரையில், गङ्गा स्रोतः கங்காப்பிரவாகம प्रासादे உப்பரிக்கையில், भागलुलितं முன்புறம், स्वर्णाढ्यं தங்க முகப்புபோலும், अथवा அல்லது, विलीनं லயித்திருக்கிற, मूर्तित्रयमपि பிருமம, விஷ்ணு, ருத்திரர்களை, कलमते वा காட்டுவது போலும்.

ஸ்ரீ தத்த குருவால் அணியப்பட்டிருக்கும் யக்ஞோபவிதமானது மகாமேருவில பிரவகிககும கங்கையைப்போலப் பிரகாசிககிறதென்பதாம.

प्रसिद्धः स्वर्णाद्रिर्दिवि त्रिबुधवाचावितरणम्
प्रशस्तौ ते हस्तावखिल पुरुषार्थ प्रकरणात् ।
जनानां पादाब्ज द्वितयमधिक प्रेम भजतां
मुनीन्द्र त्रैलोक्याद्भुतगणमणि क्षीरजलधे ॥ ८१

त्रैलोक्याद्भुत गणमणि क्षीरजलधे மூவுலகிலுமுள்ள ஆச்சரியங்களாகின்ற ரத்னங்களுக்கு க்ஷீரஸாகரம போன்றவரே, मुनीन्द्र ஓ முனிவரே, दिवि ஸ்வாககத்தில, विबुध वाचा தேவர்களின் ஆக்ஞையின பேரில, वितरणात् கொடுபபதினுலேயே स्वर्णाद्रिः மகாமேருவானது, प्रसिद्धः பிரஸித்திபெறறுளளது, ते உம்முடைய, हस्तौ கைகள், पादाब्जद्वितयं உமது திருவடித் தாமரையிணையை, अधिक प्रेम மிகுந்த அன்புடன், भजतां பஜிக்கின்றன, जनानां ஜனங்களுககு, अखिल पुरुषार्थप्रकरणात् ஸகல புருஷார்த்தங்களையுமீவதால், प्रशस्तौ புகழப்பட்டுள்ளன.

ஸ்ரீ தத்த குருவின் கைகள் அளவற்ற ஸ்வர்ணத்தை அளிக்கவல்லதாக மகாமேருவுக்கும் மேலான தென்பதாம்.

इयं रोम्णां राजिर्विलसति महानाभि सरसः
प्रवृत्ता कुल्येव प्रतिपतितभङ्ग्यस्त्रिवलयः ।
नवालेखा लोकत्रमविभजनार्थे विरचिता
मुने दत्तात्रेय त्वदुदरविलग्ना विलसिताः ॥

इयं *இந்த*, रोम्णां राजिः *ரோமராஜியானது*, महानाभि सरसः *பெரிய தொப்புளாகிற குளத்திலிருந்து*, प्रवृत्ता *பிரவகித்த*, कुल्येव *வாய்க்கால் போல*, विलसति *விளங்குகிறது*, प्रतिपतित भङ्ग्यः *கட்டுகட்டாக விழுந்துள்ள*, त्रिवलयः *மும்மடிப்புச் சதைகள்*, हे मुने *ஓ ரிஷியே*, दत्तात्रेय *தத்தாத்ரேயரே*, त्वदुदरविलग्नाः *உன் வயிற்றில் சம்பந்தித்த*, लोकत्रय विभजनार्थे *மூன்று லோகங்களையும் வகுப்பதற்காக*, विरचिताः *செய்யப்பட்ட*, नवाः *புதிதான*, लेखाः *கோடுகளாக*, विलसिताः *விளங்குகின்றன.*

ஸ்ரீ தத்த குருவின் குக்ஷியில் புவனங்கள் அடைந்திருக்கின்றன. அவைகளை பூ: புவ: ஸுவ: என்று பாகுபாடு செய்யும் ரேகைகள போல மும்மடிப்புச் சதைகள் பிரகாசிக்கின்றனவென்பதாம்.

ध्रुवं शम्पामौञ्जीत्रितयवलिरेखा वरतनो
रूरुक्षो प्रसादं स्वशयहृदयाख्यं तव हरे ।
महालक्ष्म्याश्चश्वत्कनकमयसोपानपदवी
न चेन्नाभीकुण्डोपरि चिदुपलब्धा सुपरिखा ॥ ८३

हे वरतनो சிரேஷ்டமான சரீரத்தையுடைய, हरे ஓ விஷ்ணுவே, तव உமமுடைய, स्वशय हृदयाख्यं ஆத்மாவிற்கு வாசஸ்தனமான ஹிருதயமென்ற प्रसादं உப்பரிக்கையில், रूरक्षो ஏற விருமபுகிறவனுக்கு, महा लक्ष्म्याः மஹாலக்ஷ்மியினுடைய, शम्पामौञ्जीत्रितयवलिरेखा மின்னல் போன்ற மௌஞ்சியுடன் கூடிய மும்மடிப்பு சதையானது, चञ्चत्कनकमय सोपानपद्वी துலங்குகின்ற தங்கமயமான படிக்கட்டாம, न चेत् இல்லாவிடில, नाभी कुण्डलोपरि தொப்புளாகிற குண்டத்தின் பேரில், उषलङ्घा தெரிகிற, चित्र ஞானகாரமான, सुपरिस्वा நல்ல அகழியோ!

ஸ்ரீ தத்த குருவின் மும்மடிப்புச சதையை தியானிப்பான் லக்ஷ்மி கடாக்ஷத்திறகுப பாத்திரம ஆவான். ஏனெனில் பகவானது மார்பில் துலங்கும இலக்ஷ்மியை அடைய இதுவே படிகட்டுபோலாகும.

प्रवृत्तावूरू ते लसदुदरलोकव्रजततेः
घृतौ तावद्रीन्द्रस्फुटपटुकटौ सम्प्रकटितौ ।
कटौ विस्तारौ यत्कटकफलकौ ताविव मुने
महा योगिन्विश्वंभर इति च नूनं त्वमधिसः ॥ ८४

महा योगिन् மகாயோகீசவரரான, हे मुने முனிவரே, ते உமமுடைய, ऊरू இரு துடைகளும, लसदुदर लोकव्रजततेः விளங்குகிற உன் குக்ஷியிலுள்ள லோக சமூகத்தினுடைய, धृतौ தாரண விஷயத்தில், अद्रीन्द्र स्फुटपटुकटौ மலையின் ஸ்படி

டமான தாழுவரைவென, संप्रकटितौ வெளிபடுத்தப்பட்டன कटौ இடுப்பிலுள்ள, विस्तारौ இரு அகன்ற பாகங்கள், तौ ப்ரஸித்திபெற்ற, कटक फलकौ மலையடிவாரப ப்ரதேசம போல (விளங்குகின்றன), त्वं நீர், विश्वभरः உலகத்தை பரி க்கிறவன் என்றும, अधिभूः इति च பிதாவென்றும, नूनं ப்ர ஸித்தி பெற்றுளீர்.

ஸ்ரீ தத்த குருவினுடைய இரு துடைகளும குக்ஷி யிலுள்ள லோகத்தைத்தாங்குலதற்கு ஸ்தாபிககப்பட தங்க ஸதமபங்களாம.

कृपालो विश्वेशत्रिभुवनतलेते प्रमितितो
दिवारात्रौ स्थानं मिलति वपुषो जानु युगलम् ।
अभक्तानित्येतत्कथितमभि युक्तैः समतनोः
प्रघुष्टं त्वं संप्रत्यपि तदिदमर्थं हि सुदृढम् ॥ ८५

कृपालो தயாநிதியே, विश्वेश லோக நாயகனே, त्रिभुवन तले மூவுலகத்திலும, ते உமமுடைய, प्रमितितः ப்ரமாணத் தாலே, जानु युगलं இருமுழங்தாளும, अभक्तान பகதியில்லாத வர்களையும கூட, वपुषः சரீரத்திலுடைய, स्थानं ஸ்தானத் தை, मिलति சேர்ப்பிக்கின்றது, इत्येतत् என்ற இவவிஷயம, अभियुक्तैः பெரியோர்களால், कथितं சொல்லப்பட்டது; त्वं நீர், संप्रति இப்பொழுது, तमिममर्थं அந்த விஷயத்தை, सुदृढं கெட்டியாக, प्रघुष्टं அறிவிக்கப்பட்டதாக, समतनोः हि செய்து விட்டீரன்றோ.

ஸ்ரீ தத்தரின் முழங்கால் இரண்டும ஸவாககலோக மாம. ஆகவே 'பக்தியில்லாதவர்களையும அவவிரண்டும் தன்னை தரிசிப்பவர்களை தன்லோகத்தில் சோத்துவிடுமாம.

जगन्मूलं स्रष्टा सकल जगतां सर्ग कुशलो
भवज्जङ्घे लेक्ष्मीकृदसम शरस्य प्रकुरुते ।
प्रकृष्टे ते वीक्ष्य भ्रमवदनिलक्ष्मोऽल्प गुणवान्
मुने नेनानङ्गस्तवतु विमुखी लक्षणवतः ॥

सकल जगता कर्ता எல்லா உலகங்களுக்கும, படைப் பவராயும, सर्ग कुशलः சிருஷடிப்பதில ஸமாத்தராயும, जगन्मूलं ஜகத்துக்கு மூலகாரணமாயுமிருககிற, (பிருமம தேவன், भवज्जङ्घे உமது கணுககாலகளை, अ.मशरस्य மன் மதனுடைய, लक्ष्मी कृत सோபையை செய்யுமாறு, प्रकुरते செய்துவிடடார, प्रकृष्टे மிகவும அழகிய, ते அவைகளை' वीक्ष्य பார்த்து, हे मुने ஓ முனிவரே, अनङ्गः மன்மதன், अल्प गुणवान् ஸ்வலபகுண முள்ளவனுயும, भ्रमवदनिलक्ष्मः பயககமுள்ள காறறையும மண்ணையும உடையவனுய, लक्षणवतः லக்ஷண முடைய, तव உமக்கு, विमुखः பார்முகனுகவேயிருககிறுன்.

ஸ்ரீ தத்தரின் கணுக்கால்கள் மன்மதனைக்காட்டிலும் அழகாயுமிருப்பதால் அவன் வெட்கமடைந்து அவர்பக்கமே அணுகுவதில்லையாம.

नराणां नानार्थं प्रदरसगुटित्वं च दधतौ
मुने गुल्फौ गूढौ तव चरणपुष्ट्या प्रकटितौ ।
घटावृत्ती नार्या इवसकलकौ वृत्तरुचिरौ
विराजेते तेजोनिकरकलितायाः सुवपुषः ॥ ८७

नराणा மனிதர்களுக்கு, नानार्थं प्रदरसगुटित्वं நானாவித புருஷார்த்தங்களையளிக்கும ரஸ குளிகையாயிருத்தலை, दधतौ தரிப்பதுகளாய்கொண்டு, हे मुने ஓ முனிவரே, तव உம முடைய, गूढौ கூடமான, गुल्फौ பின்காலகள, चरणपुष्ट्या சரணங்களின் புஷ்டியினால், प्रकटितौ வெளிப்படுத்தப்பட்டது களாய் கொண்டு, घटावृत्ती கடாகாரங்களால, तेजोनिकरकलितायाः தேஜப்புஞ்சத்தால் செய்யப்பட்ட, सुवपुषः நல்ல வடிவமுள்ள, नार्या इव ஸ்திரீயினுடைய போல, सकलकौ கலசப்தத்துடனும, वृत्तरुचिरौ வட்டமாயும அழகாயும, विराजेते விளங்குகின்றன.

ஸ்ரீ தத்த குருவின் கணுக்கால்கள் ஸகலவிதமான ரஸ குளிகைகளுக்கொப்பானதால் அதை தியானிப்பவர்க்கு ஸகல காரியஸித்தியாகும எனபதாம.

मदाधारं युष्मत्प्रपदमतिपूज्यं सुरुचिरं
ध्रुवात्मानं मत्वा जितमिति सदा कच्छपपतिः ।
विवेशाधो भूमेर्यदिदमितमेकं स्मयकरं
त्विदानीं तज्जातिर्मुकुलितशिराश्चाभवदहो ॥ ८८

मदाधारं தனக்கு ஆதாரமாயிருக்கிற, अतिपूज्यं மிகவும் பூஜிக்கத்தகுந்த, सुरुचिरं மிக அழகான, युष्मत्प्रपदं உமது கட்டைவிரலே, ध्रुवाख्यानं ஸ்திரஸ்வபாவமுள்ளதாயும், जितमिति ஜயிக்கப்பட்டதென்றும, सदा எப்பொழுதும, मत्वा நினைத்துக்கொண்டு, कच्छप पते: ஆதிகூர்மமானது, भूमेः अधः பூமியின் கீழே, विवेश பிரவேசித்துவிட்டது, इदं तदेकं இந்த ஒன்று மாத்திரம, स्मयकर ஆச்சரியத்தை விளைவிக்கிறது, यत् என்னவென்றால, इदानीं இப்பொழுது, तज्जातेः அந்த ஆமை ஜாதியே, मुकुलित शिराः மூடப்பட்ட சிரஸ்ஸுகளை உடையதாக, अभवत् ஆய்விட்டதோ, अहो ஆச்சரியம.

ஸ்ரீ தத்த குருவின் கால் கட்டை விரல் ஆமைவடிவமாக இருக்கிறதாம ஆதிகூர்மமும அதிலிருந்து வெட்கப்பட்டோ பாதாலம சென்றதாம மற்ற கூர்மங்களும தலையை குனிந்த வண்ணமிருக்கின்றனவாம.

मया दत्तं किंचिन्न यदि कलितं वा सवमहं
तदा शोचिर्जातं जननमपि पंकप्रकटितम् ।
प्रविश्येत्यायोज्यं न चलति ह यत्तत्पदधियः
पदं ते तु श्रीदं सकलसमये श्रीनिलयनम् ॥ ८९

मया என்னாலே, किञ्चित् ஒன்றும, न दत्तं यदि கொடுக்கப்படவில்லையினும, सवं யாகமானது, न कलितं वा செய்யப்படாவிடினும், तदा அப்பொழுது, शोचिः துக்கமானது

जातं உண்டாயிற்று, जननमपि ஜன்மமும், पङ्कप्रकटितं பாப முள்ளதென வெளிப்பட்டது, प्रविश्य உட்புகுந்து, इति இம்மாதிரி, आयोज्यं ஆலோசிக்க வேண்டியது, यत् ஏனென்றால், त्वत्पदधियः உமது சரணாரவிந்த விருத்தியிலிருந்து न चलति சலிக்கவில்லையன்றோ, तव पदं तु உமது சரணமானது' इतीदं செல்வத்தைக் கொடுக்கும், सकलसमये எச்சமயத்திலும், इतीनिलयनं செல்வத்துக்கு இருப்பிடமாம்.

நான் எவ்வித தானம் தர்மம் ஒன்றும் செய்யவில்லையானாலும் ஸ்ரீ தத்த குருவின் சரண சேவையிலேயே கிருதார்த்தனானேன் என்பதாம்.

मुने ते पादाब्जं नवममृतपादोद्भवमहो
श्रितस्तत् सोदर्यं पशुपतिशिरोऽब्जं हिमकरः ।
निवृत्तं स्वस्यांकं भवति भवदेकात्मवपुषः
कथं ब्रह्मागारे परमपुरुषा नांघ्रिभजनाः ॥ १०

हे मुने ஓ ரிஷியே, नवं புதிதாயும், अमृतपादोद्भवं அமிருத கிரணனிடமிருந்துதித்த, ते உன்னுடைய, पादाब्जं திருவடித்தாமரை, अहो ஆச்சரியம், तत्सोदर्यं அதின் சகோதரமான, पशुपति शिरोऽब्जं பரமசிவனுடைய சிரோப்ஜத்தை हिमकरः சந்திரன், श्रितः அடைந்துளான், भवदेकात्मवपुषः உன்னோடு ஒன்றாயிருக்கிற சரீரத்தை உடைய, स्वस्य தனக்கு, अङ्कं களங்கமானது, निवृत्तं நீங்கிவிட்டது, ब्रह्मागारे வேதவித்தியான உடமிடத்தில், परम पुरुषाः பெரி

போர்கள், कथं ஏன், नांघ्रि भजनाः சரணத்தை ஸேவிக்க மாட்டார்கள்.

சந்திரன் உமது பாத ஸேவையினுலேயே களங்கம் நீங்கி விளங்குகிறுன் ஆதலால் உமது சரணத்தை பின் பற்றுபவர் பாபம் நீங்குவா

न चित्रं ते पादौ वितरत इति प्रार्थितफलं
विधिं श्रीशं रक्षाकलुषविपदं दृश्यमतुलम् ।
स्मरामः तच्छ्रीगंगाधरचरणशंखांबुज-
सुरद्रुमांश्चत्वत्पादौनतजनसदानंदकलनात् ॥ ९१

ते पादौ உமது பாதங்களை, प्रार्थित फलं கோரிய பயனை, वितरतः इति கொடுக்கின்றனவென்பது, न चित्रं ஆச்சரியமில்லை, विधिं श्रीशं விஷ்ணுவையும், रक्षाकलुषविपदं ரக்ஷிப்பதில கலக்கமுறறு விபத்தை யடையும, अखिलं ஸமஸ்தமான, दृश्यं பிரபஞ்சத்தையும, श्रीगङ्गाधरचरणशङ्ख अम्बुजसुरद्रुमाश्च பரமசிவன் சரணம சங்க நிதி, பத்ம நிதி கல்ப விருக்ஷங்களையும, त्वत्पादौनतजन सदानन्द कलनात् உமது பாதங்களை வணங்குகிறவாகளுக்கு ஸதா ஆனந்தத்தை அளிப்பதாலேயே स्मरामः நினைக்கிறேம அன்றே.

ஸ்ரீ சங்கரன பாதம ஸர்வார்த்தப் பிரமே கல்ப விருக்ஷம சங்கநிதிசிந்தாமணி முதலானவைகள் ஸ்ரீ தத்தகுருவின் சரணமாக ஸர்வாபிஷ்ட என்பதேயாம.

त्रिखंडैः श्रीविद्यामनुवरभवैर्भावकरिषो
विवृद्धस्ते मंत्रो विषवदति यो ज्योतिरमलम् ।

षडर्णं चंद्रार्कप्रकररुचि तन्मे प्रभवतां
सदा ज्ञानानंदं युवतिनृमयं लोचनपदम् ॥ ९२

हे भावकरिपो ஸம்ஸாரத்து விரோதியான ஓ தத்த குருவே, श्री विद्या मनुत्रयभवैः ஸ்ரீ வித்யை என்ற மந்திரத்திலுண்டான, त्रिखण्डैः மூன்று கண்டங்களினுலே, (ऐं, क्लीं, श्रीं) என்றவைகள், विवृद्धः விருத்தி யடைந்து வந்து, ते உமது, मन्त्रः உமது மந்திரம், विषवत् விஷம் போல், यः எந்த மந்திரம், ज्योतेरति ஜ்யோதியை மீறியதோ, अमलं நிர்மலமான, षडर्णं ஆறு அக்ஷரமுள்ளதாய், चन्द्रार्क प्रकर-रुचिर्ज्ञानानन्दं சந்திர சூரியர்களது சமூகம் போல சோபிக்கிறதும் ஞானனந்த ஸ்வரூபமாயும், युवतिनृमयं அர்த்த நாரீசுவர மயமான, तत् அந்த ஸ்வரூபம், सदा எப்பொழுதும், मे என்னுடைய, लोचनपदं நேத்திர விஷயமாக, प्रभवतां ஆக வேண்டும்.

ஸ்ரீ வித்தையின் மூன்று கண்டங்களுக்கு மேலது உமது யந்திரம். உருவொருத்தது. அதை ஜபிப்பதினுல், எனக்கு ஸகல காரியஸித்தியென்பதாம்.

सुमुन्मीलद्भानुप्रकररुचि वाग्बीजममलं
मरुत्वद्गोपाभां मदनलिपिमाधारकमले ।
हृदब्जे शक्तयाख्यं सितकरकराभं शिरसिजे
सरोजे त्वां ध्यायेत्सकलपुरुषार्थान् स लभते ॥ ९३

समुन्मीलद्भानुप्रकररुचि விருத்தியடைந்த சூரிய கிரணத்தின் சோபையை உடையதும், अमलं நிர்மலமாயும், वाग्बीजं வாக் பீஜ மந்திரத்தை, आधार कमले மூலாதாரத்தில், मरुत्वद्गोपाभा பட்டுப் பூச்சிக்கொப்பான, मदनलिपिं மன்மதாக்ஷரத்தையும், हृदब्जे ஹிருதய கமலத்தில் त्रक्षयाख्यं சக்தி விசிஷ்டமான, सितकरक कराभं சந்த்ர கிரணத்துக்குக்கொப்பாகவும், शिरसिजे ஆக்ஞா சக்ரத்தில், सरोजे தாமரைப் புஷ்பத்தில், त्वां உமமை, (य) ध्यायेत् எவன் தியானிப்பானோ, सः அவன், सकल पुरुषार्थं ஸகல புருஷார்த்தங்களையும், लभते அடைகிறான்

மூலாதார ஸ்வாதிஷ்டான மணிபூர விசுத்தி ஆக்ஞை பிருமரந்திரம் என்ற ஆறு சக்கரங்களிலும் உமமை இடைவிடாது தியானிப்பவா ஸாவ புருஷார்த்தங்களையும் அடைவார்கள்.

चिदंशस्त्वद्रूपं किमपि सवितुर्मंडलगत
वरेण्यं भार्गो वै त्रिविधतनुर्देवस्य वपुषि ।
मुने धीमह्यासीद्हरिरपि धिया यो न
इतरत्प्रचोदायास्तत्वं स्थितिलयसृजस्त्वं मुनिषते ॥ ९४

चिदंशः சிதம்சமான, तद्रूपं அந்த ரூபமானது, सवितुः ஸவிதாவினுடைய, मण्डलगतं மண்டலத்திலிருக்கிற, वरेण्यं வாணீயமான, त्रिविधतनु மூவகை சரீரத்தையுடைய, भर्गः தேஜஸ்ஸை, देवस्य ஸ்வ பிரகாச பிருமமத்தினுடைய, वपुषि

சரீரத்தில், धीमहि தியானிப்போம், यः யாதொரு நீர் नः எங்களுடைய, धिय புத்தி விருத்திகளை, प्रचोदयात् ஏவுகி றீர், हरिरपि அவலித விஷ்ணுவாயும், आसीः இருந்தீரோ, हे मुनिपते ஓ முனீசுவரனே, त्वं நீர், स्थितिलयसृजः ஸ்ருஷ்டி ஸ்திதி லயங்களின், तत्वं காரணமாயிருக்கிறீர்.

ஸ்ரீ தத்தரை காயத்ரீ மந்திரத்தின் பொருளாய் தியானிப்பது மிகவும் சிலாக்யமென்றும பிருமமவாசகஸ் அதிக மெனவும் பொருள்.

हरित्तन्तुप्रोतः शिरसि शिखरे शुभ्रकपटो
जगन्मूलस्थाणुस्त्वमिति शुभमस्पंदमुनिभिः ।
झरीभिः स्वर्णाट्यैः पवनहतवार्बिन्दुनिकरैर्जटा-
सक्ताब्जाहीरुचिरमभिषिक्तः स्थित इव ॥ ९५ ॥

त्व நீர், शिरसि தலையில், हरित्तन्तुप्रोतः பசசை நூலி னல் கட்டபபட்டு, शिखरे கிரீடத்தில், शुभ्रकपटः வெள்ளை யாடையுடையவராயும, जगन्मूलस्थाणुः ஜகத்துககு மூல ஸ்தமபமாயும, अस्पन्द मुनिभिः ஆசையற்ற முனிவாகள் போல, झरीभिः மலை அருவிகளாலும, स्वर्णाढ्यैः தங்க மிழைக்கப்பட்ட, पवनहतवार्बिन्दुनिकरैः வாயுவினுல மோதப பட்ட நீர்த்துளி சமூகத்தால், जटासक्ताब्जहीरुचिरं ஜடையில சமபந்தித்த சந்திரனுலும், சர்பங்களாலும மனோக்ஞமாகும படி, अभिषिक्तः அபிஷேகம செய்யப்பட்டவராக, स्थितश्च நிற்கிறீர்போலும.

ஸ்ரீ குருவின் கிரீடத்தில் நூல்கள் போன்ற மணித் தாரைகள் தொங்குவதைப் பார்த்தால் கங்காபிஷேகம் செய்யப்படும் அவஸரமாயிருக்கிறதென்பதால்.

दुराचारो जारश्चपलमतिरज्ञः परवशः
परद्रव्याकांक्षी बहुजनविरोधी च सततम्।
तथा चाहं पूतस्तव पदयुगस्पर्शवशतोह्ययः
खण्डः स्वर्णं भवति हि यदा सिद्धसुरतिः ॥ ९६

दुराचारः மிகவும் துர்நடத்தையுள்ளவனும், जारः பரஸ்திரீ லோலனும், चपल मतिः சஞ்சலமான புத்தியுடையவனும், अज्ञः அறிவீனனும், परवशः ஸ்வாதீனமற்றவனும், परद्रव्याकाक्षी பிறர்பொருளை விரும்புகிறவனும் (இருக்கிற), अहं நான், तथा அத்தன்மையுடையவனாயிருந்தும், तव உம்முடைய, पद युगस्पर्शवशत· சரண சம்பந்த வசத்தால், पूतः சுத்தமாவேன், तथाहि அஃதெங்ஙனமெனில், अयः खण्डः இரும்புக்கட்டியானது, यदा எப்பொழுது, सिद्धसुरतिः ஸித்தஸம்பந்த மெய்துகிறதோ, तदा அப்பொழுது, स्वर्णं தங்கமாக. भवति ஆகின்றதல்லவா,

நான் மகாபாபியாயினும் தத்த குருவின் தரிசனத்தால் சுத்தனாவேன். எவ்வாறெனில் லோகமானது மணியின் சம்பந்தால் ஸ்வர்ணமாகிறதல்லவா. அதுபோலவென்று மகிழ்கின்றார்.

परिक्रांता देशा बहुतरधनस्यार्जनधिया
कुलाचारं हित्वा कुमतिनृपसेवापि च कृता ।

विधायाहं श्रांतः किमपि न च लब्धं तदधुना
श्रितं त्वत्पादाब्जं श्रितमनुजमंदारमधुना ॥ ९७

बहुतर धनस्य அதிகமான பணத்தை, आर्जनाधिया சம்பாதிக்கவேண்டுமென்ற எண்ணத்தால், देशाः பலதேசங்கள் परिक्रान्ताः சஞ்சரிக்கப்பட்டன, कुलाचार குலதர்மத்தை, हित्वा உதறிவிட்டு, कुमति नृपःसेवाच துர்புத்தியுள்ள அரசர்களின் சேவிக்கவும், कृता செய்யப்பட்டது, विधाय அவற்றைச் செய்து, अहं நான், श्रान्तः சிரமமடைந்தேன், किमपि च கொஞ்சமேனும், नलब्धं அடையப்படவில்லை, अधुना இப்பொழுது, श्रितमनुज मन्दारं சரணமடைந்த மனிதர்களுக்கு கல்பதரு போன்ற, त्वत्पदाब्धं உமது தாமரை புஷ்பம் போன்ற திருவடி, वपुषा சரீரத்தால், श्रितं அடையப்

நாளுதேசங்கள் திரிந்தும ஒன்றும அடையவில்லை கடைசியாக ஸ்ரீ தத்தரின் சரணபத்மத்தை அடைந்து கிருதார்த்தனேனேன் என்பதாம,

त्वदीयो मे देहस्त्वमपि पितरौ भ्रातृसुहृ-
दस्त्वमेव ब्रह्मन्मे सुतहितगृहक्षेत्रनिवहाः ।
त्वमेव प्राणो मे धनमपि मम त्वं तव पदं
न जाने मय्येव स्थितमपि महन्मेयमधुना ॥ ९८

हे ब्रह्मन् ஓ பிருமமமே, मे என்னுடைய, देहः சரீரமானது, त्वदीय உமதுடையதே, त्वमपि நீரே, पितरौ தாய் தந்

தைபா, भ्रातृसुहृतः ஸஹோதரர்கள், ஸ்நேகிதர்கள், त्वमेव நீரே सुतहित गृहक्षेत्र निवहाः புத்திரன், இஷ்டன், வீடு, நிலமுதலானவை, त्वमेव நீரே, मे என்னுடைய, प्राणः உயிராகிறீர், त्वं நீரே, मम என்னுடைய, धनमपि செல்வமுமாகிறீர், अधुना இன்னமும், महन्मेयं மகான்களால் தேடி அறியத்தக்க, मय्येव என்னிடத்திலேயே, स्थितं அமர்ந்திருக்கிற, तवपदं உமது ஸ்வரூபத்தை, नजाने அறிகிறேனில்லை.

ஸ்ரீ தத்த குருவே மாதா, பிதா, செல்வம் எல்லாமாயிருப்பதால் அவரைத்தவிற வேறொன்றையும் பஜிக்காமல் அவரையே பஜிக்கவேண்டுமென்பது கருத்து.

नमस्ते ताराया मृतजलधिधाम्नेऽधिमहसे
नमस्ते ब्रह्माद्यैः मुनिसुरवरैः क्लृप्तमहसे ।
नमस्तुभ्यं नारायण मुनि विलासाय भवते
मनूनां कोटीनामचलगणितानां च पतये ॥ ९९

तारय பிரணவ ஸ்வரூபமான, ते உமக்கு, नमः நமஸ்காரம், अमृतजलधि धाम्ने அமிருத சாரத்தில் வஸிப்போரும், अधि महसे அதிகமான தேஜஸ் உள்ளவரும், ब्रह्माद्यैः பிரும்மா முதலான, मुनि सुरवरैः ரிஷிகளாலும், தேவர்களாலும், क्लृप्त महसे செய்யப்பட்ட பூஜையையுடையவருமான, ते உமக்கு, नमः நமஸ்காரம், नारायण ஓ நாராயண, मुनिविलासाय முனிவேடம் தரித்த, कोटीनां கோடிக்கணக்கான, मनूनां மனு

திரங்களுக்கும், अचल गणितानां மலைபோல கணிக்கப்பட்ட லைகளுக்கும், पतये நாதனும், भवते பூஜ்யருமான, तुभ्यं உமக்கு, नमः நமஸ்காரம்.

ஸ்ரீ தத்த குருவே பிரணவ ஸ்வரூபம் அவரே ஸகல மந்திரமாம் ஸகல தீர்த்தங்களும் அவரேயாம் ஆதலால் அவருக்கு நமஸ்காரம்.

नमस्ते देवैरप्यविदित महिम्नेऽतियशसे
नमस्ते दिक्पाल प्रकटमुकुटालङ्कृतपदे ।
नमस्ते तेजस्विन्नत मनुज मन्दारवपुषे
नमो दत्तात्रेयाकृति हरिहराजाय महते ॥ १००

देवैः अपि தேவர்களாலும், अविदित महिम्ने அறியப்படாத மகிமையையுடையவருமான, अति यशसे அளவற்ற கீர்த்தியுடையவருமான, ते உமக்கு, नमः நமஸ்காரம், दिक्पाल प्रकट मुकुरालंकृत पदे திக்பாலகர்களுடைய பிரகாசமான கிரீடங்களில் அலங்கரிக்கப்பட்ட பாதங்களையுடையவரான, ते உமக்கு, नमः நமஸ்காரம், तेजस्विन् ஓ தேஜோ நிதியே, नतमनुजमन्दारव पुषे அடிவணங்கும் மனிதர்களுக்கு கல்ப விருக்ஷம் போன்ற வடிவமுடைய, ते உமக்கு, नमः நமஸ்காரம், दत्तात्रेयाकृति हरिहराजाय தத்தாத்திரேய வடிவமான விஷ்ணு சிவன், ப்ருஹ்மா என்ற திருமூர்த்தி ஸ்வரூபமுடைய, महते அபரிச்சின்னமான, (ते) नमः உமக்கு நமஸ்காரம்.

தேவர்களின் கிரீடங்களால் பிரதிதினம் ஸேவிக்கப்பட்டும் அவர்கள் உம்முடைய உண்மையான ரூபம் அறியமுடியவில்லை அத்தன்மையான உமது திருமூர்த்தி ஸ்வரூபமான தேஜஸ்ஸுக்கு நமஸ்காரம்.

नमस्ते पापौघाचल विततिं संहार पवये
नमस्ते दारिद्र्यव्यथित जन दैवान्त विधये ।
नमस्ते रोगार्तानत मनुजदि व्यौषधि दृशे
नमस्ते दैवं मेनहि नहि जगत्यां तव पदात् ॥ १०१

पापौघाचल विततिं संहार पवये பாவகுவியல்களாகிற மலைகளின் கூட்டத்தை அழிப்பதில் வஜ்ராயுதம் போன்ற ते नमः உமக்கு, दारिद्र्य व्यथित जनदैवान्त विधये வறுமையினால் வருந்துகின்றனர்களின் துர்ப்பாக்யத்தை அழிக்கும் வல்லமையுள்ள, ते नमः உமக்கு நமஸ்காரம், रोगार्तानत मनुजदिव्यौषधिदृशे வியாதியினால் வருந்துகின்ற வணங்கும் மனிதர்களுக்கு திவ்ய ஔஷதத்தைப்போன்ற கடாக்ஷத்தையுடையவரான, ते नमः உமக்கு நமஸ்காரம், जगत्यां உலகத்தில், तव पदात् உமது திருவடியை காட்டிலும், दैवं தைவமானது, मे, नहि, नहि எனக்கு இல்லவே இல்லை, ते नमः உமக்கு நமஸ்காரம்.

असौ दत्तात्रेयस्तुतियुतकृतिर्ज्ञान लहरी
सुधाधारापूराखिलनिगमसाराऽनु पठतां ।
श्रुत, श्री, विद्याऽयुर्विभव धन धान्यामृतचयं
ददात्येवात्यन्तं सकल जगदाह्लाद जनिका ॥ १०२

दत्तात्रेय स्तुति युतकृतिः தத்த குருவின் துதியுடன் கூடிய சுலோக வடிவமாகவும், अनुपठतां தொடர்ந்து பாரா யணம் செய்கிறவர்களுக்கு, सुधाधारापूरा அமிருத தாரையின் பெருக்கையுடையதாகவும், अखिल निगमसारा ஸமஸ்த வேதங்களின் ஸார பூதமாயும், सकलाह्लद जनिका ஸகலருக் கும் அல்லது ஸமஸ்தமான ஸந்தோஷத்தையுமளிப்பதாயும், श्रुत श्री विद्या, युक्तिभवचन भान्यामृतचयं கல்வி, செல்வம், ஞானம் ஆயுள், பெருமை, பணம், தானியம் முதலான அமுதசமூ கத்தை, ददत्येव கொடுக்கிறதாக இருந்துகொண்டு, जयति விளங்குகிறது:

தத்தலஹரியானது வேதாந்த ஸாரமாயும ஸமஸ்த ஆத்தத்தையளிப்பதாயும பிரதிதினம விடாமல பாராயணம செய்பவர்களுக்கு கலவி செல்வம, புகழ, தயை. தானியம் முதலியவற்றை கொடுப்பதாயும ஸர்வ உத்திருஷ்டமாக விளங்குகிறது.

दत्तलहरी समाप्ता

शुभमस्तु

ओं तत् सत्

Sri Janardana Printing Works, Limited,
Town High School Road Kumbakonam.